

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τίτλος: Μετάφραση αποσπάσματος από την έκθεση του γαλλικού Υπουργείου Εξωτερικών:
«Ανθρωπιστική στρατηγική της Γαλλικής Δημοκρατίας 2018-2022»

Title: Translation of an excerpt from the report of the French Ministry of Foreign Affairs:
“Humanitarian strategy of the French Republic 2018-2022”

Ονοματεπώνυμο: Αικατερίνη Ραφαέλα Ψυλοπούλου

Αρ. Μητρώου : Ξ2017109

Επόπτης: Μιχάλης Πολίτης

Δεύτερος επιβλέπων: Φωτεινή Καρλάφτη-Μουρατίδη

Κέρκυρα, Αύγουστος 2024

**Μετάφραση αποσπάσματος από την έκθεση του γαλλικού Υπουργείου Εξωτερικών:
«Ανθρωπιστική στρατηγική της Γαλλικής Δημοκρατίας 2018-2022»**

Αικατερίνη Ραφαέλα Ψυλοπούλου

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου, Μιχάλη Πολίτη, για την καθοδήγηση που μου προσέφερε και τον χρόνο που διέθεσε δίνοντάς μου χρήσιμες συμβουλές και οδηγίες για την ολοκλήρωση της πτυχιακής μου εργασίας.

Οφείλω, επίσης, ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους καθηγητές του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας για τη συμβολή τους στην εμπειρία και τις γνώσεις που απέκτησα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αντιμέτωπη με τον πολλαπλασιασμό των κρίσεων, την αυξημένη διάρκειά τους και την πιο σύνθετη φύση τους, η ανάγκη για ανθρωπιστική βοήθεια παγκοσμίως γίνεται όλο και μεγαλύτερη. Προκειμένου να μπορέσει να ανταπεξέλθει σε αυτήν την ανάγκη, η Γαλλία επιθυμεί να σηματοδοτήσει ένα νέο στάδιο στη δέσμευσή της στην ανθρωπιστική βοήθεια, υιοθετώντας μια νέα ανθρωπιστική στρατηγική για τα έτη 2018-2022. Η παρούσα πτυχιακή εργασία περιλαμβάνει τη μετάφραση αποσπάσματος του εν λόγω κειμένου, καθώς και τον σχολιασμό της συνολικής μεταφραστικής διαδικασίας.

Λέξεις-κλειδιά: μετάφραση, γαλλική διπλωματία, εξωτερική πολιτική, διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	4
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	5
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	7
1. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ	9
2. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ.....	21
3. ΣΧΟΛΙΑ.....	35
3.1 Κειμενική Ανάλυση.....	35
3.1.1 Ανάλυση του κειμένου αφετηρίας	35
3.1.2 Ανάλυση της μεταφραστικής στρατηγικής και μεταφραστικής μεθοδολογίας	36
3.2 Μεταφραστικά προβλήματα	37
3.2.1 Πραγματολογικό επίπεδο	37
3.2.2 Λεξιλογικό επίπεδο	38
3.2.3 Γλωσσικό επίπεδο	39
3.2.4 Ζητήματα ορολογίας.....	41
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	44
ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΟΡΩΝ.....	45
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ	50
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	51

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το κείμενο που επιλέχθηκε προς μετάφραση για την παρούσα εργασία αποτελεί απόσπασμα της έκθεσης του γαλλικού Υπουργείου Εξωτερικών με τίτλο «Ανθρωπιστική στρατηγική της Γαλλικής Δημοκρατίας 2018-2022». Πρόκειται για ένα αναλυτικό πλάνο ανθρωπιστικής στρατηγικής, το οποίο προβάλλει τους στόχους της Γαλλίας και την συνεισφορά της στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας έως το 2022, στα οποία επίσης αντιστοιχεί ένα ανανεωμένο πλαίσιο εφαρμογής. Σκοπός της εν λόγω στρατηγικής είναι να καταστήσει τη βοήθεια της Γαλλίας πιο αποτελεσματική και επικεντρώνεται σε τρεις κύριους τομείς: την αύξηση των μέσων και τη βελτίωση του τρόπου χρήσης τους, την ενσωμάτωση της ανθρωπιστικής βοήθειας στη διαρκή αντιμετώπιση των κρίσεων, καθώς και την ενίσχυση του σεβασμού του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στα διεθνή φόρα, σε διμερές και σε τοπικό επίπεδο.

Ο λόγος που ενδιαφέρθηκα για το θέμα του συγκεκριμένου κειμένου, ώστε να το επιλέξω για τη συγκεκριμένη εργασία, είναι διότι ανήκει σε μια ιδιαίτερη κατηγορία πολιτικών κειμένων. Γενικότερα, όταν αναφερόμαστε σε «πολιτικό κείμενο», χρησιμοποιούμε αυτόν τον όρο-ομπρέλα που καλύπτει μια ποικιλία τύπων κειμένων ή ειδών λόγου. Τα κείμενα που ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία μπορούν να εκπληρώνουν διαφορετικές λειτουργίες, λόγω της ποικιλομορφίας των πολιτικών δραστηριοτήτων. Τα θέματά τους σχετίζονται κυρίως με την πολιτική, δηλαδή πολιτικές δραστηριότητες, πολιτικές ιδέες, πολιτικές σχέσεις, κ.λπ. (Schäffner, 1997, σ. 119). Στην περίπτωση του επιλεγμένου κειμένου, πολλά από τα ζητήματα που αναλύονται έχουν διεθνή εμβέλεια, με την έννοια ότι βασίζονται στη συνεργασία και τη συμμετοχή κρατών για την επίλυση παγκόσμιων προβλημάτων και τη διευθέτηση διεθνών διενέξεων. Επομένως, ο πολιτικός λόγος συχνά έχει σημασία όχι μόνο για τη συγκεκριμένη κουλτούρα του κειμένου-πηγή (ΚΠ), αλλά μπορεί να ενδιαφέρει και ένα ευρύτερο κοινό. Δεδομένου ότι η πολιτική γίνεται ολοένα και πιο διεθνοποιημένη, η μετάφραση επίσης αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία (Schäffner, 1997, σ. 120).

Ως εκ τούτου, στη μετάφρασή μου χρειάστηκε να ακολουθήσω στρατηγική και τεχνικές που ταιριάζουν στο συγκεκριμένο είδος κειμένων, τα οποία τείνουν να συνοδεύονται από προκλήσεις με τις οποίες επιθυμώ και σκοπεύω να εξοικειωθώ στη μετάφραση. Ακόμη, με ενδιαφέρει η ενασχόληση με ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και διπλωματίας, συμπεριλαμβανομένων αυτών που πραγματεύεται το κείμενο, και θεωρώ τον σκοπό του τελευταίου αρκετά σημαντικό, ειδικά εφόσον παρουσιάζει τους τρόπους που αυτός μπορεί να επιτευχθεί στους διάφορους τομείς με τους οποίους ασχολείται.

Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι το παρόν κείμενο προορίζεται για κοινό το οποίο κατέχει ορισμένες γνώσεις πάνω στα θέματα που καλύπτονται και αυτό φαίνεται από τον τρόπο που αυτά παρουσιάζονται. Τα ανωτέρω είναι πράγματα που έπρεπε να λάβω υπόψη κατά την πραγμάτωση του μεταφράσματός μου. Επίσης, από τα παραπάνω γίνεται αντιληπτό ότι το παρόν κείμενο τηρεί τις προδιαγραφές ενός επίσημου πολιτικού κειμένου κατάλληλο να αποτελέσει κείμενο προς μετάφραση της παρούσας πτυχιακής εργασίας και διαθέτει πληθώρα όρων και εννοιών που ταυτόχρονα προκαλούν και συνεισφέρουν στον κλάδο της μετάφρασης.

Σύμφωνα με τις οδηγίες του κανονισμού του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου για την εκπόνηση πτυχιακής εργασίας, παρακάτω παρατίθεται το πρωτότυπο κείμενο, το οποίο ακολουθεί το μετάφρασμα και, τέλος, ο σχολιασμός της συνολικής μεταφραστικής διαδικασίας.

1. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

II. UNE DIPLOMATIE HUMANITAIRE RENOUVELÉE POUR LE RENFORCEMENT DU RESPECT DU DIH

La France est engagée en faveur de la promotion et du respect du droit international humanitaire (DIH) et des principes humanitaires : humanité, neutralité, impartialité, indépendance. La France est mobilisée pour rappeler l'universalité des règles du DIH, qui s'appliquent à toutes les parties aux conflits, indépendamment de la nature de ces derniers. Elle promeut toute action de nature à prévenir l'instrumentalisation et la politisation de l'aide humanitaire, contraires aux principes humanitaires. Elle attache une attention particulière à la formation de ses diplomates au droit humanitaire.

Dans les enceintes internationales comme sur le terrain, la France entend œuvrer au renforcement du respect du DIH sur deux axes essentiels :

1. Promouvoir le respect du DIH dans le cadre des enceintes internationales et développer un dialogue humanitaire renforcé avec les partenaires internationaux

La France souhaite poursuivre son engagement au sein des enceintes internationales pour permettre l'application effective des Conventions de Genève et de l'ensemble des règles du DIH, y compris en luttant contre l'impunité de ceux qui commettent des violations, et en développant les pratiques de ses forces armées sur le terrain. La France a un rôle particulier à jouer pour mobiliser les États, tant au niveau bilatéral que multilatéral. Dans ce cadre, elle promeut six types d'actions.

- a) Renforcer la protection des personnels humanitaires et médicaux, des enfants dans les conflits armés et la lutte contre les violences spécifiquement tournées contre les femmes

La France, dans ses activités de promotion du respect du DIH, en particulier au Conseil de sécurité des Nations unies, mais aussi à l'Assemblée générale et au Conseil des droits de l'homme, a pour objectifs de contribuer à assurer la protection des civils dans les conflits, conformément aux principes fondamentaux du DIH qui interdisent de cibler les civils et les biens à caractère civil, et de permettre un accès sans entraves des acteurs humanitaires aux populations dans le besoin. Elle poursuivra ses efforts pour faire respecter les principes humanitaires dans les textes qui y sont adoptés, qu'il s'agisse des résolutions humanitaires

omnibus ou des résolutions sur les crises. Trois thématiques feront l'objet d'un engagement particulier.

Assurer la protection des acteurs humanitaires et des personnels médicaux

Il est essentiel de permettre aux acteurs humanitaires de mener à bien leur mission fondamentale d'assistance aux victimes des conflits armés dans des conditions suffisantes de sécurité et de prévenir les attaques contre les personnels de santé, qui bénéficient d'une protection particulière au regard du DIH. Outre les conséquences à court terme pour les victimes, ces attaques ont également des conséquences à plus long terme sur la viabilité des infrastructures de santé dans les pays en conflit et sur l'accès aux soins des populations.

Face à la multiplication des attaques contre les acteurs humanitaires et médicaux, la France œuvre à une mobilisation croissante de la communauté internationale au sein des enceintes des Nations unies, particulièrement au Conseil de sécurité des Nations unies (CSNU) qui a notamment adopté en 2014 la résolution 2175 sur la protection du personnel humanitaire, du personnel des Nations unies et du personnel associé. En 2016, la France a activement contribué à l'adoption de la résolution 2286 grâce à laquelle le Conseil de sécurité des Nations unies, saisi pour la première fois directement de la question des attaques contre les personnels et les infrastructures de santé, condamne ces dernières et demande à toutes les parties à des conflits armés de respecter le droit international humanitaire. Poursuivant son engagement, la France a organisé le 31 octobre 2017 à New York, dans le cadre de sa présidence du CSNU, une réunion ministérielle sur la protection des personnels humanitaires et médicaux dans les conflits. À l'issue de cette réunion, 13 États¹ ont adopté une déclaration politique proposée par la France par laquelle ils s'engagent à renforcer leur législation nationale et leurs pratiques opérationnelles pour la protection des personnels médicaux.

Décision 1 : La France s'engage à bâtir une coalition d'États solide pour renforcer la protection des personnels humanitaires et médicaux dans les conflits, dans le prolongement de son initiative lancée le 31 octobre 2017 au CSNU, et à obtenir des ralliements à la déclaration politique adoptée à cette occasion.

¹ Outre la France, le Canada, l'Espagne, l'Italie, le Japon, le Kazakhstan, les Pays-Bas, le Pérou, le Sénégal, la Suède, la Suisse, l'Ukraine et l'Uruguay.

Poursuivre son action en faveur de la protection des enfants dans les conflits armés, dans la suite de la promotion des Principes et Engagements de Paris

La France est engagée, de longue date, dans la protection des enfants dans les situations de conflits armés et a notamment été active au sein du Conseil de sécurité pour que celui-ci se saisisse du sujet. Depuis 1999, le Conseil de sécurité a adopté neuf résolutions thématiques consacrées au sort des enfants dans les conflits armés (la dernière en date étant la résolution 2225, le 18 juin 2015). En particulier, les résolutions 1539 (2004) et 1612 (2005), adoptées à l'initiative de la France, créent un mécanisme de surveillance et de communication de l'information sur six types de violations des droits de l'enfant et un groupe de travail du Conseil de sécurité chargé de suivre ces violations. La France a été active pour que les cinq premières des six violations graves² entraînent l'inscription de l'État sur la « liste noire » tenue par le secrétaire général (et non plus seulement le recrutement d'enfants comme dans le dispositif initial).

Après l'adoption des Principes et Engagements de Paris, en 2007, qui définissent des mesures concrètes en matière de prévention, de lutte contre l'impunité, de protection des enfants et de leur réinsertion dans leur famille ou leur communauté, la France a organisé en février dernier une conférence de haut niveau en partenariat avec l'UNICEF afin de dresser un état des lieux des actions menées depuis dix ans et de relancer la mobilisation internationale sur le sort des enfants dans les conflits armés. À ce jour, 108 États ont endossé ces textes.

Décision 2 : La France poursuivra la promotion de la protection des enfants dans les conflits armés pour la renforcer et continuera avec l'UNICEF à promouvoir l'universalisation des Principes et Engagements de Paris.

Lutter contre l'utilisation des violences sexuelles faites aux femmes dans les conflits comme tactique de guerre et promouvoir l'agenda « Femmes, paix et sécurité »

Dans le cadre de la mise en œuvre des résolutions du Conseil de sécurité constituant l'agenda « Femmes, paix et sécurité » et de la stratégie internationale de la France pour l'égalité entre les femmes et les hommes 2018-2022, la France porte également une attention particulière aux besoins spécifiques des femmes, conformément à ses engagements lors du Sommet

² Meurtre ou mutilation d'enfants, recrutement ou emploi d'enfants soldats, violences sexuelles commises contre des enfants, attaques dirigées contre des écoles ou des hôpitaux, enlèvements d'enfants, déni d'accès humanitaire aux enfants.

humanitaire mondial. En effet, les femmes sont souvent les premières victimes civiles des conflits, avec le recours au viol et aux violences sexuelles comme tactique de guerre. La France poursuit son engagement dans la lutte contre la régression des droits des femmes dans le monde, en particulier dans le cadre de la nouvelle stratégie pour l'égalité entre les femmes et les hommes du ministère de l'Europe et des Affaires étrangères, présentée le 8 mars 2018.

Décision 3 : La France poursuivra son engagement dans le cadre de l'agenda « Femmes, paix et sécurité », en appuyant des actions prévoyant une aide spécifique aux femmes et aux filles, et en favorisant leur réintégration et leur autonomisation, notamment par le soutien à des activités génératrices de revenus.

- b) Œuvrer à l'établissement d'un forum des États sur le respect du DIH dans le cadre des discussions menées au sein de la Conférence internationale de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge

La Conférence internationale de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge, qui se déroule tous les quatre ans, est une instance unique qui permet aux États parties aux Conventions de Genève et aux composantes du Mouvement international de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge de se réunir pour discuter des questions relatives à la mise en œuvre du DIH.

La résolution 2, adoptée lors de la 32e Conférence internationale de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge (décembre 2015), recommande ainsi « de poursuivre, après la XXXIIe Conférence internationale, un processus intergouvernemental ouvert, conduit par les États, fondé sur le principe du consensus et conforme aux principes directeurs énoncés au paragraphe premier, aux fins de parvenir à un accord sur les caractéristiques et les fonctions d'un éventuel forum des États et de trouver les moyens d'améliorer la mise en œuvre du DIH en utilisant le potentiel de la Conférence internationale et des forums régionaux sur le droit international humanitaire en vue de soumettre le résultat de ce processus intergouvernemental à la XXXIIIe Conférence internationale ».

Dans ce cadre, la France soutient l'établissement d'un nouveau mécanisme de renforcement du respect du DIH. Ce mécanisme, à la fois non contraignant et établi sur la base d'une participation volontaire, doit éviter toute politisation des questions soulevées, conformément aux principes directeurs énoncés dans la résolution 2 adoptée par la 32e Conférence.

Décision 4 : La France continuera à participer au processus intergouvernemental engagé après la 32e Conférence du Mouvement de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge, afin de

trouver un accord sur un potentiel forum des États destiné à renforcer le respect du droit international humanitaire en créant un espace de dialogue.

- c) Poursuivre l'initiative visant à encadrer le recours au veto au CSNU en cas d'atrocités de masse qui constituent des violations flagrantes du DIH

Face à la paralysie du Conseil de sécurité dans la crise syrienne, la France a proposé en 2013 un encadrement du recours au veto en cas d'atrocités de masse sous la forme d'un engagement collectif, informel et volontaire des membres permanents. Cet encadrement n'impliquerait pas de changement de la Charte.

L'initiative sur le veto a recueilli un accueil favorable aux Nations unies et est désormais au centre des débats sur la réforme du Conseil de sécurité et, plus généralement, sur la prévention des atrocités de masse. Ainsi, au 1er septembre 2017, une centaine de pays ont signé une déclaration politique de soutien à nos efforts présentée par la France et coparrainée par le Mexique.

Afin de montrer le chemin, le président de la République a annoncé le 28 septembre 2015, lors du 70e anniversaire des Nations unies, que la France renonçait unilatéralement, en cas d'atrocités de masse, à recourir au veto contre un projet de résolution crédible visant à mettre un terme à ces atrocités.

Décision 5 : La France s'engage à poursuivre ses efforts pour rallier le plus grand nombre de soutiens à son objectif d'encadrer le veto en cas d'atrocités de masse, y compris auprès des membres permanents du Conseil de sécurité.

- d) Lutter contre l'impunité des auteurs de violations du DIH

Afin de garantir le plein respect du DIH et du droit international des droits de l'homme, la France accorde une importance prioritaire à la lutte contre l'impunité des crimes commis en violation du DIH et des droits de l'homme. Dans un contexte de pérennisation et de résurgence des conflits et des crises, la France continuera résolument son action en faveur des mécanismes d'enquête des Nations unies, tels que le « mécanisme d'enquête international, impartial et indépendant » sous les auspices des Nations unies pour faciliter les enquêtes et aider à juger ceux qui sont responsables des violations les plus graves en droit international commises en Syrie depuis mars 2011 ; la coopération avec la Commission d'enquête internationale indépendante sur la Syrie dans le cadre du Conseil des droits de l'homme (CDH) ou encore le

mécanisme de lutte contre l'impunité des crimes commis par Daech en Irak, qui sera dirigé par un conseiller spécial pour collecter des preuves de crimes de guerre, de crimes contre l'humanité ou de crimes de génocide commis en Irak par des personnes appartenant à Daech, avec lequel la France coopérera en conformité avec ses engagements internationaux. La France poursuivra également son engagement en faveur du partenariat international contre l'impunité d'utilisation d'armes chimiques, lancé à Paris le 23 janvier 2018, et déjà rejoint par 25 États.

Décision 6 : La France poursuivra pleinement sa mobilisation au service de la lutte contre l'impunité, notamment s'agissant des violations du DIH dans les conflits, en particulier au Moyen-Orient.

- e) Œuvrer à la pleine reconnaissance de l'application du DIH dans le cyberspace en cas de conflit armé et à l'utilisation de potentiels systèmes d'armes létaux autonomes (SALA)

La France considère que le droit international, et notamment le droit international humanitaire, s'applique pleinement dans le cyberspace. Ainsi, toute opération cybernétique menée dans le cadre d'un conflit armé international ou non international devra impérativement respecter les règles applicables à la conduite des hostilités dans ces situations. La France a participé activement aux travaux des cinq groupes d'experts gouvernementaux des Nations unies chargés d'examiner les progrès de l'informatique et des télécommunications dans le contexte de la sécurité internationale (GSE). Le 4e GSE a notamment rappelé dans son rapport de 2015 que les principes d'humanité, de nécessité, de proportionnalité et de discrimination pouvaient être applicables à l'utilisation des technologies de l'information et des communications par les États dans une situation de conflit armé. Des travaux futurs au sein d'enceintes appropriées pourraient permettre de préciser ces notions et la façon dont ces principes s'appliquent à la conduite des différents acteurs dans le cyberspace.

Le développement potentiel de systèmes d'armes létaux autonomes soulève des questions éthiques, juridiques et opérationnelles. C'est pourquoi la France accorde une importance particulière à la réflexion sur ce sujet et notamment aux discussions internationales au sein de la Convention sur certaines armes classiques (CCAC). C'est la France qui, en 2013, a été à l'origine de ces discussions au sein de la CCAC, une enceinte qui réunit des expertises diplomatiques, techniques et juridiques et fournit le cadre pertinent pour traiter de ce sujet complexe. Depuis, la France a continué à contribuer de manière substantielle aux débats, en

présidant les travaux à ce sujet en 2014, et en présentant des documents de travail et des propositions concrètes. Les SALA constituent un sujet prospectif : à ce jour, ils n'existent pas, et il est difficile de se prononcer en l'état actuel des technologies sur leur existence ou leurs capacités futures. La France tient néanmoins d'ores et déjà à participer aux discussions portant sur la caractérisation de potentiels SALA, et affirme que le DIH s'y applique comme à tous les autres systèmes d'armes.

Décision 7 : La France agira auprès de ses partenaires et au sein des enceintes concernées pour contribuer à la pleine application du droit international humanitaire dans le cyberspace. Elle continuera à participer activement aux discussions internationales sur les systèmes d'armes autonomes au sein de la Convention sur certaines armes classiques, notamment en ce qui concerne l'application du droit international humanitaire.

f) Développer le dialogue humanitaire avec nos principaux partenaires

L'action de plaidoyer et de recherche de coalition promouvant le respect du DIH au niveau multilatéral doit être renforcée par le développement d'un dialogue humanitaire avec nos principaux partenaires, qu'il s'agisse de parties prenantes à un conflit ou d'acteurs émergents sur la scène humanitaire avec lesquels il convient de nouer des partenariats.

Décision 8 : La France développera un dialogue humanitaire constructif et exigeant, par des consultations régulières avec ses principaux partenaires, qu'ils soient parties à un conflit ou acteurs émergents sur la scène humanitaire, pour permettre la promotion du respect du DIH et engager de possibles coopérations.

Cet engagement dans les enceintes internationales s'accompagnera d'un effort sur le terrain pour renforcer le respect du DIH par les forces armées françaises et étrangères.

2. Renforcer et promouvoir les pratiques opérationnelles des forces armées

Le ministère français des Armées demeure l'acteur principal de diffusion du DIH auprès de ses forces armées et de ses partenaires, ainsi que de sa mise en œuvre opérationnelle sur le terrain. Il attache à ce titre une grande importance à la formation des forces armées au DIH. Tout militaire est ainsi sensibilisé, au cours de sa formation initiale, aux règles d'éthique et de morale induites par le métier des armes. Par la suite, tout au long de son service, et plus particulièrement lorsqu'il se prépare à un déploiement opérationnel, chaque militaire reçoit,

quel que soit son grade, un rappel des droits et devoirs du soldat vis-à-vis du droit national et international, notamment du DIH. Il mène ainsi des actions de formation auprès des conseillers juridiques destinés à être affectés auprès des échelons de commandement sur les théâtres d'opérations extérieures.

Eu égard à leur responsabilité particulière en termes de diffusion et de respect du droit international humanitaire, les conseillers juridiques du ministère des Armées suivent, quant à eux, plusieurs formations spécialisées, dont l'une a pour objet de certifier leur aptitude à être affectés auprès des échelons de commandement sur les théâtres d'opérations extérieures. Ils interviennent également dans de nombreuses formations organisées en France ou à l'étranger, notamment à l'Institut international de droit humanitaire (IIDH) de San Remo au profit d'officiers et d'avocats militaires originaires de tous les continents. Depuis 2016, cet institut forme chaque année, en lien avec l'Organisation internationale de la Francophonie, des officiers de pays contributeurs en troupes et unités de police aux opérations de maintien de la paix de l'ONU. Ces formations permettent notamment de s'assurer que les programmes nationaux de formation répondent à des exigences éthiques et déontologiques (notamment DIH et règles de comportement en opération). La France a également déployé des officiers au sein des missions de formation de l'UE au profit des forces armées maliennes (opération EUTM Mali), centrafricaines (opération EUTM RCA) et, plus récemment, auprès de la force conjointe du G5 Sahel.

Dans ses pratiques opérationnelles en matière de protection des civils en situation de conflit armé, la France accorde une attention particulière aux personnels humanitaires et médicaux, en lien avec l'initiative politique initiée par la France et 12 autres États le 31 octobre 2017, ainsi qu'aux populations les plus vulnérables comme les enfants. La France s'attache ainsi à promouvoir une politique d'amélioration de la protection des enfants en situation de conflit armé, conformément aux engagements récents pris à l'occasion du sommet sur la protection des enfants dans les conflits armés « Protégeons les enfants de la guerre » organisé à Paris en février 2017, des principes de Vancouver en 2017, ainsi que la déclaration sur les *safe schools*.

Décision 9 : La France poursuivra ses efforts pour la diffusion du DIH auprès de ses forces armées et à l'étranger. Elle poursuivra la mise en œuvre de ses pratiques opérationnelles pour la protection des civils sur les théâtres d'opérations extérieures.

III. DES MOYENS ACCRUS AU SERVICE D'UNE ACTION PLUS EFFICACE

1. Un accroissement significatif des moyens de l'action humanitaire française

L'aide humanitaire française a trois principales composantes :

- les contributions internationales aux agences humanitaires des Nations unies et au CICR ;
- l'Aide alimentaire programmée (AAP), allouée sur décision du Comité interministériel de l'aide alimentaire (CIAA), qui finance des actions de résilience et de renforcement de la sécurité alimentaire via les ONG et les organisations internationales (Programme alimentaire mondial principalement, mais aussi FAO, UNRWA, UNICEF et CICR) ;
- le Fonds d'urgence humanitaire (FUH), qui finance des actions d'urgence humanitaire via des subventions à des ONG, des versements à des organisations internationales ou des interventions d'État (délégations de crédits au poste ; acheminement direct de personnels et de matériels) ; le FUH héberge également le Fonds de soutien aux victimes de violences ethniques et religieuses et des crédits de sortie de crise. Il reçoit, enfin, des contributions volontaires des collectivités territoriales.

Afin d'être en mesure de répondre de façon adéquate à des besoins en croissance, la France s'engage à consacrer des moyens plus importants à ces outils de l'action humanitaire, dans le cadre de l'augmentation de l'effort de la France en matière d'aide publique au développement (passage à 0,55 % du PIB en 2022).

Le Comité interministériel de la coopération internationale et du développement (CICID), réuni par le Premier ministre le 8 février 2018, a pris à cet égard un engagement fort : il a annoncé que « la France [...] prendra sa part dans l'augmentation mondiale des financements destinés à l'action humanitaire et à la stabilisation en sortie de crise. Elle y consacrera en 2022 une contribution bilatérale et multilatérale qui s'élèvera à 500 millions d'euros, transitant notamment par le Fonds d'urgence humanitaire, les agences humanitaires de l'ONU et les engagements bilatéraux tels que l'aide alimentaire programmée. » La contribution française à l'action humanitaire sera ainsi plus que triplée par rapport à 2017.

Ces moyens renforcés, auxquels il faut ajouter la contribution de notre pays au budget humanitaire de l'Union européenne – la France est le deuxième contributeur du budget de l'Union européenne, deuxième bailleur humanitaire au monde –, feront de la France un des trois

premiers bailleurs européens et un des cinq premiers bailleurs mondiaux pour l'action humanitaire. Le renforcement des contributions volontaires humanitaires aux agences et programmes des Nations unies ainsi qu'au CICR permettra à la France de se maintenir dans le club des grands donateurs et donc de peser dans la stratégie des fonds et agences.

Décision 10 : La France deviendra l'un des trois premiers bailleurs européens et l'un des cinq premiers bailleurs mondiaux pour l'action humanitaire en portant à 500 millions d'euros l'ensemble de ses contributions.

À la faveur de cette nouvelle dynamique, la France s'attachera à favoriser la mobilisation de ressources complémentaires. À ce titre, elle étendra sa politique de collaboration avec des entreprises et fondations d'entreprise, dont 23 ont signé le 19 décembre 2017 des conventions de partenariat humanitaire avec le ministère de l'Europe et des Affaires étrangères. Elle encouragera les collectivités territoriales et les particuliers désireux de participer à la réponse aux crises humanitaires en confiant des ressources à l'expertise de l'action humanitaire de l'État à abonder les fonds de concours créés à cet effet. Enfin, elle renforcera ses échanges avec les grands pays émergents pour les encourager à contribuer davantage à l'effort international humanitaire et les aider en tant que de besoin à structurer leur action humanitaire. Ces moyens accrus doivent s'accompagner d'un surcroît d'exigence en matière d'efficacité et de transparence.

2. Un effort renouvelé en faveur de la transparence et de la redevabilité

L'accroissement des moyens consacrés à l'action humanitaire, tant bilatérale que multilatérale, nécessite de renforcer encore les efforts en matière de transparence et de redevabilité sur l'utilisation de cette aide, indispensables tant pour rendre compte de l'action humanitaire de la France aux citoyens, à la représentation nationale et à la communauté internationale que pour en améliorer l'efficacité. C'est un enjeu de légitimité et de crédibilité de l'action humanitaire française.

La diversité des acteurs français et des instruments qui interviennent dans le champ humanitaire est une richesse qui doit s'accompagner d'un dialogue renforcé permettant la bonne circulation de l'information sur les projets et leur communication exhaustive au public. Les procédures d'évaluation des financements seront améliorées pour obtenir une redevabilité accrue sur les résultats des projets et mieux prendre en compte leurs enseignements dans les nouveaux projets. Les financements seront recensés de façon exhaustive, en sus des différentes

bases de données qui collectent les informations relatives à l'action humanitaire (EDRIS pour la Commission européenne, FTS pour les Nations unies, CAD pour l'OCDE, IATI), dans le rapport annuel consacré à l'action humanitaire de la France, ainsi que dans le document de politique transversale consacré à l'aide publique au développement communiqué au Parlement.

Décision 11 : Les institutions françaises impliquées dans l'action humanitaire élaboreront une nouvelle méthodologie et un outil de suivi des financements humanitaires simplifié, plus accessible et commun à l'ensemble des services concernés.

La redevabilité doit également s'exercer à l'endroit des bénéficiaires de l'aide. À ce titre, la France réaffirme son adhésion à la Norme humanitaire fondamentale (Core Humanitarian Standard) et aux cinq engagements de la redevabilité envers les populations affectées du Comité permanent inter-agences : elle encouragera les partenaires qu'elle finance à mettre en place des mécanismes permettant un retour des bénéficiaires et les aidera à adapter leurs projets en fonction de ces retours.

3. Un renforcement de l'efficience passant par l'harmonisation et la simplification

Ces dernières années, les exigences des bailleurs en matière d'accès et de suivi des procédures de financement se sont considérablement accrues. Si ces évolutions correspondent à une volonté légitime – améliorer la redevabilité dans un contexte de croissance des budgets de l'action humanitaire –, elles ont aussi des effets négatifs. L'alourdissement des procédures et de l'« empreinte bureaucratique » ralentit l'accès aux financements : le délai moyen entre la présentation d'un projet et l'obtention effective d'un financement est entre trois et quatre mois au niveau mondial. Il fragilise la capacité à répondre dans l'urgence à une crise humanitaire et absorbe des ressources considérables au détriment de la réponse aux besoins des populations. Il favorise également les grandes structures, la concentration et la standardisation au détriment de la diversité du système humanitaire, auquel des structures de taille moyenne, plus flexibles, apportent pourtant une réelle valeur ajoutée. Enfin, il freine les efforts pour accroître le soutien aux acteurs locaux.

L'augmentation des exigences de transparence et de redevabilité ne doit pas se faire au détriment de l'efficacité et de la diversité. La France, qui a toujours tenu à préserver des modes d'accès et de suivi souples, poursuivra ses efforts tant au niveau national qu'international, plaidant pour l'harmonisation et la simplification de ces processus. À ce titre, elle adoptera, dès 2018, le projet pilote d'harmonisation et de simplification des exigences de suivi proposé dans

le cadre du Grand Bargain pour l'ensemble de ses guichets de financement de l'action humanitaire bilatérale.

Décision 12 : La France adoptera dès 2018 le projet pilote d'harmonisation et de simplification des exigences de suivi proposé dans le cadre du Grand Bargain pour l'ensemble de ses guichets de financement de l'action humanitaire bilatérale.

La France renforcera également l'efficacité en portant attention à toutes les formes d'innovation (partenariats avec des acteurs non traditionnels, utilisation des technologies et approches nouvelles dans la réponse humanitaire, financements innovants...) et continuera à soutenir l'écosystème français de recherche dans le champ humanitaire. La France s'attachera notamment, lorsque cela sera pertinent, à tirer parti des possibilités qu'offre l'aide sous forme de transferts monétaires (qui peuvent, selon le contexte, renforcer la dignité des bénéficiaires, diminuer les coûts en limitant les activités logistiques et accroître la résilience en favorisant la production locale) et à mettre en œuvre les 10 principes relatifs à l'assistance monétaire adoptés par le Conseil européen du 22 juin 2015.

Ces efforts mobiliseront, au-delà des services dédiés, l'ensemble du réseau du ministère de l'Europe et des Affaires étrangères – et en premier lieu les ambassades, au sein desquels les correspondants humanitaires jouent un rôle décisif dans la délivrance de l'aide – et de ses partenaires de mise en œuvre (agences des Nations unies, Mouvement international de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge, organisations non gouvernementales, entreprises et fondations d'entreprises...), avec lesquels la France s'attachera à entretenir un dialogue nourri.

2. ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΑ

B. ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΑΔ

Η Γαλλία δεσμεύεται να προωθεί και να σέβεται το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (ΔΑΔ) και τις ανθρωπιστικές αρχές του ανθρωπισμού, της ουδετερότητας, της αμεροληψίας και της ανεξαρτησίας. Η Γαλλία υπενθυμίζει συστηματικά την οικουμενικότητα των κανόνων του ΔΑΔ που ισχύουν και δεσμεύουν όλα τα εμπλεκόμενα κράτη στις συγκρούσεις, ανεξάρτητα από τη φύση τους. Η Γαλλία προωθεί κάθε ενέργεια που μπορεί να αποτρέψει την εργαλειοποίηση και την πολιτικοποίηση της ανθρωπιστικής βοήθειας, αντίθετες με τις ανθρωπιστικές αρχές. Δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην εκπαίδευση των διπλωματών της στο ανθρωπιστικό δίκαιο.

Στα διεθνή φόρα και σε τοπικό επίπεδο, η Γαλλία συμβάλλει στην ενίσχυση του σεβασμού του ΔΑΔ σε δύο βασικούς άξονες:

1. Προώθηση του σεβασμού του ΔΑΔ στα διεθνή φόρα και ανάπτυξη ενισχυμένου ανθρωπιστικού διαλόγου με τους διεθνείς εταίρους

Η Γαλλία επιθυμεί να συνεχίσει τη δέσμευσή της στα διεθνή φόρα για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των Συμβάσεων της Γενεύης και του συνόλου των κανόνων του ΔΑΔ, καταπολεμώντας, μεταξύ άλλων, την ατιμωρησία όσων διαπράττουν παραβιάσεις και αναπτύσσοντας τις πρακτικές των ενόπλων δυνάμεών της σε τοπικό επίπεδο. Η Γαλλία δύναται να παίξει έναν ιδιαίτερο ρόλο στην κινητοποίηση των κρατών, τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο. Σε αυτό το πλαίσιο, προωθεί έξι είδη δράσεων.

- α) Ενίσχυση της προστασίας του προσωπικού ανθρωπιστικής βοήθειας και του ιατρικού προσωπικού, των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις και της καταπολέμησης της βίας που στρέφεται ειδικά κατά των γυναικών

Η Γαλλία, στις δραστηριότητές της για την προώθηση του σεβασμού του ΔΑΔ, ειδικότερα στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, έχει ως στόχο να συνεισφέρει στη διασφάλιση της προστασίας των αμάχων στις συγκρούσεις, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του ΔΑΔ, οι οποίες απαγορεύουν τη στόχευση αμάχων και αγαθών μη στρατιωτικού χαρακτήρα, καθώς και να επιτρέψει την απρόσκοπτη πρόσβαση των ανθρωπιστικών φορέων στους πληθυσμούς που έχουν ανάγκη. Θα συνεχίσει τις προσπάθειές της για να διασφαλίσει ότι οι ανθρωπιστικές αρχές

γίνονται σεβαστές στα κείμενα που υιοθετούνται, είτε πρόκειται για γενικά ψηφίσματα ανθρωπιστικού χαρακτήρα είτε για ψηφίσματα που αφορούν συγκεκριμένες κρίσεις. Θα δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε τρεις θεματικές.

Διασφάλιση της προστασίας των ανθρωπιστικών φορέων και του ιατρικού προσωπικού

Είναι απαραίτητο να επιτρέπεται στους ανθρωπιστικούς φορείς να φέρουν εις πέρας τη θεμελιώδη αποστολή τους, δηλαδή να βοηθούν τα θύματα των ενόπλων συγκρούσεων υπό επαρκώς ασφαλείς συνθήκες και να αποτρέπουν τις επιθέσεις κατά του υγειονομικού προσωπικού, το οποίο δικαιούται ειδική προστασία σύμφωνα με το ΔΑΔ. Εκτός από τις βραχυπρόθεσμες συνέπειες για τα θύματα, οι εν λόγω επιθέσεις έχουν επίσης μακροπρόθεσμες συνέπειες στη βιωσιμότητα των υποδομών υγείας σε χώρες που βρίσκονται σε σύγκρουση και στην πρόσβαση των πληθυσμών σε υγειονομική περίθαλψη.

Αντιμέτωπη με τον αυξανόμενο αριθμό επιθέσεων κατά των ανθρωπιστικών και ιατρικών φορέων, η Γαλλία εργάζεται για την αύξηση της κινητοποίησης της διεθνούς κοινότητας στο πλαίσιο των φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών, ιδίως του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο, μεταξύ άλλων, υιοθέτησε, το 2014, το ψήφισμα 2175 σχετικά με την προστασία του προσωπικού ανθρωπιστικής βοήθειας, του προσωπικού του ΟΗΕ και του συναφούς προσωπικού. Το 2016, η Γαλλία συνέβαλε ενεργά στην υιοθέτηση του ψηφίσματος 2286, χάρη στο οποίο το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, το οποίο ασχολήθηκε για πρώτη φορά άμεσα με το ζήτημα των επιθέσεων κατά του υγειονομικού προσωπικού και των υποδομών υγείας, καταδίκασε τις εν λόγω επιθέσεις και κάλεσε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη σε ένοπλες συγκρούσεις να σεβαστούν το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Ακολουθώντας τη δέσμευσή της, στις 31 Οκτωβρίου 2017 στη Νέα Υόρκη, στο πλαίσιο της προεδρίας της στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η Γαλλία διοργάνωσε υπουργική συνάντηση για την προστασία του προσωπικού ανθρωπιστικής βοήθειας και του ιατρικού προσωπικού στο πλαίσιο των συγκρούσεων. Στο τέλος της εν λόγω συνάντησης, 13 κράτη³ υιοθέτησαν πολιτική δήλωση, την οποία είχε προτείνει η Γαλλία και με την οποία δεσμεύτηκαν να ενισχύσουν την εθνική νομοθεσία τους και τις επιχειρησιακές πρακτικές τους για την προστασία του ιατρικού προσωπικού.

Απόφαση 1: Η Γαλλία δεσμεύεται να δημιουργήσει έναν ισχυρό συνασπισμό κρατών για την ενίσχυση της προστασίας του προσωπικού ανθρωπιστικής βοήθειας και του ιατρικού

³ Εκτός από τη Γαλλία, ο Καναδάς, η Ισπανία, η Ιταλία, η Ιαπωνία, το Καζακστάν, οι Κάτω Χώρες, το Περού, η Σενεγάλη, η Σουηδία, η Ελβετία, η Ουκρανία και η Ουρουγουάη.

προσωπικού στο πλαίσιο συγκρούσεων, σε συνέχεια της πρωτοβουλίας της που ξεκίνησε στις 31 Οκτωβρίου 2017 στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και να λάβει υποστήριξη για την πολιτική δήλωση που εγκρίθηκε στην εν λόγω περίπτωση.

Συνέχιση της δράσης της υπέρ της προστασίας των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις, σε εφαρμογή των Αρχών και Δεσμεύσεων του Παρισιού

Η Γαλλία έχει από καιρό δεσμευτεί στην προστασία των παιδιών σε καταστάσεις ένοπλης σύγκρουσης και δραστηριοποιείται ενεργά στο Συμβούλιο Ασφαλείας για να διασφαλίσει ότι θα επιληφθεί του ζητήματος. Από το 1999, το Συμβούλιο Ασφαλείας έχει υιοθετήσει εννέα θεματικά ψηφίσματα αφιερωμένα στη δυσχερή θέση των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις (το πιο πρόσφατο είναι το ψήφισμα 2225 της 18^{ης} Ιουνίου 2015). Ειδικότερα, τα ψηφίσματα 1539 (2004) και 1612 (2005), τα οποία εγκρίθηκαν με πρωτοβουλία της Γαλλίας, δημιουργούν έναν μηχανισμό εποπτείας και κοινοποίησης πληροφοριών σχετικά με έξι είδη παραβιάσεων των δικαιωμάτων των παιδιών και μια ομάδα εργασίας του Συμβουλίου Ασφαλείας, αρμόδια για την παρακολούθηση των εν λόγω παραβιάσεων. Η Γαλλία δραστηριοποιήθηκε έτσι ώστε οι πρώτες πέντε από τις έξι σοβαρές παραβιάσεις⁴ να έχουν ως αποτέλεσμα την καταχώρηση του κράτους στη «μαύρη λίστα» που τηρεί ο Γενικός Γραμματέας (και πλέον όχι μόνο για τη στρατολόγηση παιδιών, όπως προβλεπόταν παλαιότερα).

Μετά την υιοθέτηση των Αρχών και Δεσμεύσεων του Παρισιού το 2007, οι οποίες καθορίζουν συγκεκριμένα μέτρα σε ό,τι αφορά την πρόληψη, την καταπολέμηση της ατιμωρησίας, την προστασία των παιδιών και την επανένταξή τους στην οικογένεια ή την κοινότητά τους, η Γαλλία διοργάνωσε τον περασμένο Φεβρουάριο διάσκεψη υψηλού επιπέδου σε συνεργασία με την UNICEF, προκειμένου να γίνει απολογισμός των δράσεων που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία δέκα χρόνια και να ξαναρχίσει η διεθνής κινητοποίηση για την τύχη των παιδιών στις ένοπλες συγκρούσεις. Μέχρι σήμερα, 108 κράτη έχουν επικυρώσει τα εν λόγω κείμενα.

Απόφαση 2: Η Γαλλία θα συνεχίσει να προωθεί την ενίσχυση της προστασίας των παιδιών στις ένοπλες συγκρούσεις και θα συνεχίσει, μαζί με την UNICEF, να προωθεί την οικουμενική εφαρμογή των Αρχών και Δεσμεύσεων του Παρισιού.

⁴ Δολοφονία ή ακρωτηριασμός παιδιών, στρατολόγηση ή χρήση παιδιών-στρατιωτών, σεξουαλική βία κατά παιδιών, επιθέσεις σε σχολεία ή νοσοκομεία, απαγωγές παιδιών, άρνηση ανθρωπιστικής πρόσβασης σε παιδιά.

Καταπολέμηση της χρήσης σεξουαλικής βίας κατά των γυναικών στις συγκρούσεις ως πολεμική τακτική, και προώθηση του προγράμματος «Γυναίκες, Ειρήνη και Ασφάλεια»

Στο πλαίσιο της εφαρμογής των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας που συνθέτουν το πρόγραμμα «Γυναίκες, Ειρήνη και Ασφάλεια», και της διεθνούς στρατηγικής της Γαλλίας για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών για τα έτη 2018-2022, η Γαλλία δίνει εξίσου ιδιαίτερη προσοχή στις ειδικές ανάγκες των γυναικών, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της στην Παγκόσμια Ανθρωπιστική Διάσκεψη Κορυφής. Πράγματι, οι γυναίκες είναι συχνά τα πρώτα θύματα μεταξύ των αμάχων των συγκρούσεων, με τον βιασμό και τη σεξουαλική βία να χρησιμοποιούνται ως πολεμικές τακτικές. Η Γαλλία συνεχίζει τη δέσμευσή της στον αγώνα κατά της οπισθοδρόμησης σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των γυναικών στον κόσμο, ιδίως στο πλαίσιο της νέας στρατηγικής του Υπουργείου Ευρωπαϊκών και Εξωτερικών Υποθέσεων για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, η οποία παρουσιάστηκε στις 8 Μαρτίου 2018.

Απόφαση 3: Η Γαλλία θα συνεχίσει τη δέσμευσή της στο πρόγραμμα «Γυναίκες, Ειρήνη και Ασφάλεια», υποστηρίζοντας δράσεις που προβλέπουν παροχή ειδικής βοήθειας σε γυναίκες και κορίτσια, και προωθώντας την επανένταξη και τη χειραφέτησή τους, κυρίως μέσω της στήριξης προσοδοφόρων δραστηριοτήτων

- β) Επιδίωξη καθιέρωσης ενός φόρουμ των κρατών για τον σεβασμό του ΔΑΔ στο πλαίσιο των συζητήσεων στη Διεθνή Διάσκεψη του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου

Η Διεθνής Διάσκεψη του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, η οποία πραγματοποιείται κάθε τέσσερα χρόνια, αποτελεί μοναδική περίπτωση η οποία επιτρέπει στα συμβαλλόμενα στις Συμβάσεις της Γενεύης κράτη και τα μέλη του Διεθνούς Κινήματος του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου να συναντώνται για να συζητούν ζητήματα σχετικά με την εφαρμογή του ΔΑΔ.

Το ψήφισμα 2, το οποίο υιοθετήθηκε στην 32^η Διεθνή Διάσκεψη του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου (Δεκέμβριος 2015), συνέστησε «να συνεχιστεί, μετά την 32^η Διεθνή Διάσκεψη, μια ανοικτή διακυβερνητική διαδικασία. Η διαδικασία αυτή θα καθοδηγείται από τα κράτη, με βάση την αρχή της συναίνεσης και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές που ορίζονται στην πρώτη παράγραφο. Σκοπός είναι η επίτευξη συμφωνίας σε ό,τι αφορά τα χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες ενός ενδεχόμενου φόρουμ των κρατών και η εύρεση τρόπων για τη βελτίωση της εφαρμογής του ΔΑΔ με τη χρήση των δυνατοτήτων της Διεθνούς

Διάσκεψης και των περιφερειακών φόρουμ για το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Το αποτέλεσμα της παρούσας διακυβερνητικής διαδικασίας θα υποβληθεί στην 33^η Διεθνή Διάσκεψη».

Στο παρόν πλαίσιο, η Γαλλία υποστηρίζει τη δημιουργία ενός νέου μηχανισμού για την ενίσχυση του σεβασμού του ΔΑΔ. Ο μηχανισμός αυτός, ο οποίος είναι μη δεσμευτικός και δημιουργείται με βάση την εθελοντική συμμετοχή, θα πρέπει να αποφεύγει κάθε πολιτικοποίηση των ζητημάτων που τίθενται, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες αρχές που ορίζονται στο ψήφισμα 2, το οποίο υιοθετήθηκε στην 32^η Διάσκεψη.

Απόφαση 4: Η Γαλλία θα συνεχίσει να συμμετέχει στη διακυβερνητική διαδικασία που ξεκίνησε μετά την 32^η Διάσκεψη του Διεθνούς Κινήματος του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας για ένα πιθανό φόρουμ των κρατών που θα αποσκοπεί στην ενίσχυση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου μέσω της δημιουργίας ενός χώρου διαλόγου.

γ) Συνέχιση της πρωτοβουλίας για την παροχή ενός πλαισίου για τη χρήση του βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών σε περίπτωση μαζικών θηριωδιών που συνιστούν κατάφωρες παραβιάσεις του ΔΑΔ

Αντιμέτωπη με την παράλυση του Συμβουλίου Ασφαλείας στην κρίση στη Συρία, το 2013 η Γαλλία πρότεινε ένα πλαίσιο για τη χρήση του βέτο σε περίπτωση μαζικών θηριωδιών με τη μορφή συλλογικής, άτυπης και εθελοντικής δέσμευσης των μόνιμων μελών. Το πλαίσιο αυτό δεν θα απαιτούσε καμία αλλαγή του Χάρτη.

Η πρωτοβουλία για το βέτο έτυχε θετικής υποδοχής στα Ηνωμένα Έθνη και βρίσκεται πλέον στο επίκεντρο των συζητήσεων που αφορούν τη μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας και, γενικότερα, την πρόληψη των μαζικών θηριωδιών. Έτσι, από την 1^η Σεπτεμβρίου 2017, περίπου 100 χώρες έχουν υπογράψει πολιτική δήλωση υποστήριξης των προσπαθειών της Γαλλίας, την οποία παρουσίασε η Γαλλία με τη στήριξη του Μεξικού.

Αναλαμβάνοντας την πρωτοβουλία, στις 28 Σεπτεμβρίου 2015, κατά τη διάρκεια της 70^{ης} επετείου των Ηνωμένων Εθνών, ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας ανακοίνωσε ότι, σε περίπτωση μαζικών θηριωδιών, η Γαλλία θα παραιτηθεί μονομερώς από τη χρήση του βέτο κατά ενός αξιόπιστου σχεδίου ψηφίσματος με στόχο τον τερματισμό αυτών των θηριωδιών.

Απόφαση 5: Η Γαλλία δεσμεύεται να συνεχίσει τις προσπάθειές της να συγκεντρώσει τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό υποστηρικτών του στόχου της σχετικά με τη θέσπιση ενός

πλαίσιοι περιορισμού του βέτο σε περίπτωση μαζικών θηριωδιών, συμπεριλαμβανομένων των μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας.

δ) Καταπολέμηση της ατιμωρησίας όσων παραβιάζουν το ΔΑΔ

Προκειμένου να εξασφαλιστεί ο πλήρης σεβασμός του ΔΑΔ και του διεθνούς δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η Γαλλία αποδίδει πρωτεύουσα σημασία στην καταπολέμηση της ατιμωρησίας των εγκλημάτων που διαπράττονται κατά παράβαση του ΔΑΔ και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε μια εποχή συνεχιζόμενων και αναζωπυρούμενων συγκρούσεων και κρίσεων, η Γαλλία θα συνεχίσει αποφασιστικά τις ενέργειες στήριξης των μηχανισμών διερεύνησης των Ηνωμένων Εθνών, όπως: ο «διεθνής, αμερόληπτος, και ανεξάρτητος μηχανισμός διερεύνησης» υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να διευκολύνει τις έρευνες και να συμβάλει στην παραπομπή στη δικαιοσύνη των υπευθύνων για τις σοβαρότερες παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου που διαπράχθηκαν στη Συρία από τον Μάιο του 2011· η συνεργασία με την Ανεξάρτητη Διεθνή Εξεταστική Επιτροπή για τη Συρία στο πλαίσιο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων· ο μηχανισμός για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν από την ISIS στο Ιράκ, του οποίου θα ηγείται ειδικός σύμβουλος για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ή γενοκτονίες που διαπράχθηκαν στο Ιράκ από μέλη της ISIS, και με τον οποίο η Γαλλία θα συνεργαστεί σύμφωνα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της. Η Γαλλία θα συνεχίσει επίσης τη δέσμευσή της στη Διεθνή Σύμπραξη κατά της ατιμωρησίας για τη χρήση χημικών όπλων, η οποία ξεκίνησε στο Παρίσι στις 23 Ιανουαρίου 2018 και στην οποία έχουν ήδη προσχωρήσει 25 κράτη.

Απόφαση 6: Η Γαλλία θα συνεχίσει πλήρως την κινητοποίησή της για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας, κυρίως σε ό,τι αφορά τις παραβιάσεις του ΔΑΔ σε συγκρούσεις και ιδιαίτερα στη Μέση Ανατολή.

ε) Δραστηριοποίηση προς την πλήρη αναγνώριση της εφαρμογής του ΔΑΔ στον κυβερνοχώρο σε περίπτωση ένοπλης σύγκρουσης και στη χρήση πιθανών φονικών αυτόνομων οπλικών συστημάτων

Η Γαλλία θεωρεί ότι το διεθνές δίκαιο, και κυρίως το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, εφαρμόζεται πλήρως στον κυβερνοχώρο. Ως εκ τούτου, κάθε κυβερνοεπιχείρηση που διεξάγεται στο πλαίσιο μιας διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύγκρουσης θα πρέπει να

συμμορφώνεται με τους κανόνες που ισχύουν για τη διεξαγωγή εχθροπραξιών σε τέτοιες καταστάσεις. Η Γαλλία συμμετείχε ενεργά στις εργασίες πέντε ομάδων κυβερνητικών εμπειρογνομόνων του ΟΗΕ, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την εξέταση των εξελίξεων στον τομέα των πληροφοριών και των τηλεπικοινωνιών στο πλαίσιο της διεθνούς ασφάλειας (GSE). Ειδικότερα, το 4^ο GSE υπενθύμισε στην έκθεσή του το 2015 ότι οι αρχές του ανθρωπισμού, της αναγκαιότητας, της αναλογικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων θα μπορούσαν να εφαρμοστούν στη χρήση της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών από τα κράτη σε κατάσταση ένοπλης σύγκρουσης. Μελλοντικές συναντήσεις σε εξειδικευμένα φόρα θα μπορούσαν να αποσαφηνίσουν αυτές τις έννοιες και τον τρόπο με τον οποίο οι εν λόγω αρχές εφαρμόζονται στη συμπεριφορά διαφορετικών φορέων στον κυβερνοχώρο.

Η πιθανή ανάπτυξη φονικών αυτόνομων οπλικών συστημάτων εγείρει δεοντολογικά, νομικά και επιχειρησιακά ζητήματα. Για τον λόγο αυτόν, η Γαλλία αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στη συζήτηση για το συγκεκριμένο θέμα και κυρίως στις διεθνείς συζητήσεις στο πλαίσιο της σύμβασης για ορισμένα συμβατικά όπλα (CCW). Το 2013 η Γαλλία ήταν αυτή που ξεκίνησε τις εν λόγω συζητήσεις στο πλαίσιο της CCW, ένα φόρουμ το οποίο συγκεντρώνει διπλωματική, τεχνική και νομική πραγματογνωμοσύνη και παρέχει το σχετικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση αυτού του πολύπλοκου θέματος. Έκτοτε, η Γαλλία συνέχισε να συμβάλλει ουσιαστικά στις συζητήσεις, προεδρεύοντας των εργασιών για αυτό το θέμα το 2014 και παρουσιάζοντας έγγραφα εργασίας και συγκεκριμένες προτάσεις. Τα φονικά αυτόνομα οπλικά συστήματα αποτελούν μελλοντικό θέμα: μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν και είναι δύσκολο να εκφραστεί γνώμη σχετικά με την ύπαρξή τους ή τις μελλοντικές δυνατότητές τους, δεδομένης της τρέχουσας κατάστασης της τεχνολογίας. Παρόλα αυτά, η Γαλλία επιθυμεί να συμμετάσχει στις συζητήσεις για τον χαρακτηρισμό των πιθανών φονικών αυτόνομων οπλικών συστημάτων και διαβεβαιώνει ότι το ΔΑΔ εφαρμόζεται σε αυτά, όπως και σε όλα τα άλλα οπλικά συστήματα.

Απόφαση 7: Η Γαλλία θα συνεργαστεί με τους εταίρους της και στα σχετικά φόρα για να συμβάλει στην πλήρη εφαρμογή του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου στον κυβερνοχώρο. Θα συνεχίσει να συμμετέχει ενεργά σε διεθνείς συζητήσεις για τα αυτόνομα οπλικά συστήματα στο πλαίσιο της σύμβασης για ορισμένα συμβατικά όπλα, κυρίως σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

στ) Ανάπτυξη ανθρωπιστικού διαλόγου μεταξύ της Γαλλίας και των κύριων εταίρων της

Η δράση υποστήριξης και αναζήτησης συμμαχιών για την προώθηση του ΔΑΔ σε πολυμερές επίπεδο πρέπει να ενισχυθεί με την ανάπτυξη ανθρωπιστικού διαλόγου ανάμεσα στη Γαλλία και τους κύριους εταίρους της, είτε είναι εμπλεκόμενα σε σύγκρουση μέρη είτε αναδυόμενοι φορείς στην ανθρωπιστική σκηνή, με τους οποίους πρέπει να δημιουργηθούν συμπράξεις.

Απόφαση 8: Η Γαλλία θα αναπτύξει εποικοδομητικό και απαιτητικό ανθρωπιστικό διάλογο μέσω τακτικών διαβουλεύσεων με τους κύριους εταίρους της που είναι είτε εμπλεκόμενα σε σύγκρουση μέρη είτε αναδυόμενοι φορείς στην ανθρωπιστική σκηνή, για την προώθηση του σεβασμού του ΔΑΔ και την έναρξη πιθανών συνεργασιών.

Η εν λόγω δέσμευση στα διεθνή φόρουμ θα συνοδεύεται από προσπάθεια σε τοπικό επίπεδο για την ενίσχυση του σεβασμού του ΔΑΔ από τις γαλλικές και ξένες ένοπλες δυνάμεις.

2. Ενίσχυση και προώθηση των επιχειρησιακών πρακτικών των ένοπλων δυνάμεων

Το Υπουργείο Άμυνας της Γαλλίας παραμένει ο κύριος φορέας για τη διάδοση του ΔΑΔ στις ένοπλες δυνάμεις και τους εταίρους του, καθώς και για την επιχειρησιακή εφαρμογή του σε τοπικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, αποδίδει μεγάλη σημασία στην εκπαίδευση των ένοπλων δυνάμεων στο ΔΑΔ. Κατά τη διάρκεια της αρχικής τους εκπαίδευσης, όλα τα μέλη των ένοπλων δυνάμεων ενημερώνονται για τους δεοντολογικούς και ηθικούς κανόνες που αφορούν το στρατιωτικό επάγγελμα. Στη συνέχεια, καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους, και ιδίως κατά την προετοιμασία για επιχειρησιακή ανάπτυξη, γίνεται μια υπενθύμιση σε όλους τους στρατιωτικούς, ανεξαρτήτως βαθμού, σχετικά με τα δικαιώματα και τα καθήκοντά τους βάσει του εθνικού και διεθνούς δικαίου και κυρίως του ΔΑΔ. Το Υπουργείο επίσης παρέχει εκπαίδευση στους νομικούς συμβούλους που πρόκειται να τοποθετηθούν σε θέσεις διοίκησης σε θέατρα εξωτερικών επιχειρήσεων.

Δεδομένης της ιδιαίτερης ευθύνης τους για τη διάδοση και τον σεβασμό του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι νομικοί σύμβουλοι του Υπουργείου Άμυνας της Γαλλίας παρακολουθούν μια σειρά ειδικών μαθημάτων εκπαίδευσης, ένα εκ των οποίων αποσκοπεί στην πιστοποίηση της επάρκειας τους για να αναλάβουν καθήκοντα σε υπηρεσίες διοίκησης σε θέατρα εξωτερικών επιχειρήσεων. Συμμετέχουν επίσης σε πολυάριθμα εκπαιδευτικά σεμινάρια που διοργανώνονται στη Γαλλία ή στο εξωτερικό, κυρίως στο Διεθνές Ινστιτούτο Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Σαν Ρέμο για αξιωματικούς και στρατιωτικούς νομικούς από κάθε ήπειρο. Από το 2016, το εν λόγω Ινστιτούτο παρέχει ετήσια εκπαίδευση, σε συνεργασία με τον

Διεθνή Οργανισμό Γαλλοφωνίας (Organisation internationale de la Francophonie), για αξιωματικούς από χώρες που συνεισφέρουν στρατεύματα και αστυνομικές μονάδες σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις του ΟΗΕ. Η εν λόγω εκπαίδευση διασφαλίζει ότι τα γαλλικά εθνικά προγράμματα εκπαίδευσης πληρούν τις δεοντολογικές απαιτήσεις (κυρίως το ΔΑΔ και τους κανόνες συμπεριφοράς στις επιχειρήσεις). Η Γαλλία έχει επίσης αποστείλει αξιωματικούς σε εκπαιδευτικές αποστολές της ΕΕ για τις ένοπλες δυνάμεις του Μάλι (επιχείρηση EUTM Mali), της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας (επιχείρηση EUTM RCA) και, πιο πρόσφατα, της κοινής δύναμης της G5 Σαχέλ.

Στις επιχειρησιακές πρακτικές της σε ό,τι αφορά την προστασία των αμάχων σε καταστάσεις ένοπλης σύγκρουσης, η Γαλλία δίνει ιδιαίτερη προσοχή στο προσωπικό ανθρωπιστικής βοήθειας και το ιατρικό προσωπικό, σύμφωνα με την πολιτική πρωτοβουλία που ξεκίνησε η Γαλλία και άλλα 12 κράτη στις 31 Οκτωβρίου 2017, καθώς και στους πιο ευάλωτους πληθυσμούς, όπως τα παιδιά. Η Γαλλία δεσμεύεται έτσι να προωθήσει μια πολιτική για τη βελτίωση της προστασίας των παιδιών σε καταστάσεις ένοπλης σύγκρουσης, σύμφωνα με τις πρόσφατες δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στη σύνοδο κορυφής για την προστασία των παιδιών σε ένοπλες συγκρούσεις «Προστατεύουμε τα παιδιά του πολέμου» («Protégeons les enfants de la guerre») που διοργανώθηκε στο Παρίσι τον Φεβρουάριο του 2017, καθώς και τις αρχές του Βανκούβερ το 2017, αλλά και τη δήλωση για τα *safe schools*.

Απόφαση 9: Η Γαλλία θα συνεχίσει τις προσπάθειές της για τη διάδοση του ΔΑΔ στις ένοπλες δυνάμεις της και στο εξωτερικό. Θα συνεχίσει να εφαρμόζει τις επιχειρησιακές πρακτικές της για την προστασία των αμάχων στα θέατρα εξωτερικών επιχειρήσεων.

Γ. ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΕΡΗ ΔΡΑΣΗ

1. Σημαντική αύξηση των μέσων για τη γαλλική ανθρωπιστική βοήθεια

Η γαλλική ανθρωπιστική βοήθεια έχει τρεις κύριες συνιστώσες:

- τις διεθνείς συνεισφορές στις ανθρωπιστικές οργανώσεις του ΟΗΕ και τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού (ΔΕΕΣ),
- την Προγραμματισμένη Επισιτιστική Βοήθεια της Γαλλίας (AAP), η οποία χορηγείται με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Επισιτιστικής Βοήθειας (CIAA), η οποία χρηματοδοτεί δράσεις για την οικοδόμηση ανθεκτικότητας και την ενίσχυση της επισιτιστικής ασφάλειας μέσω ΜΚΟ και διεθνών οργανισμών (κυρίως του Παγκόσμιου Επισιτιστικού Προγράμματος, αλλά και του FAO, της UNRWA, της UNICEF και της ΔΕΕΣ),
- το Ανθρωπιστικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης (HEF), το οποίο χρηματοδοτεί δράσεις επείγουσας ανθρωπιστικής βοήθειας μέσω επιχορηγήσεων σε ΜΚΟ, πληρωμών σε διεθνείς οργανισμούς ή κρατικών παρεμβάσεων (εκχώρηση κονδυλίων στους κατά τόπους αρμόδιους φορείς, άμεση αποστολή προσωπικού και εξοπλισμού). Το Ανθρωπιστικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης στεγάζει επίσης το Ταμείο για τη στήριξη θυμάτων εθνοτικής και θρησκευτικής βίας και τα ταμεία εξόδου από την κρίση. Τέλος, λαμβάνει εθελοντικές συνεισφορές από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές.

Για να μπορέσει να ανταποκριθεί επαρκώς στις αυξανόμενες ανάγκες, η Γαλλία δεσμεύεται να διαθέτει περισσότερους πόρους στα εν λόγω μέσα ανθρωπιστικής βοήθειας, στο πλαίσιο της αύξησης της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας της Γαλλίας (στο 0,55% του ΑΕΠ έως το 2022).

Η γαλλική Διυπουργική Επιτροπή Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης (CICID), η οποία συγκλήθηκε από τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας στις 8 Φεβρουαρίου 2018, ανέλαβε μια ισχυρή δέσμευση προς αυτήν την κατεύθυνση. Ανακοίνωσε ότι «η Γαλλία [...] θα αναλάβει τον ρόλο της στην παγκόσμια αύξηση της χρηματοδότησης για την ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά και στην σταθεροποίηση κατόπιν της εξόδου από την κρίση. Μέχρι το 2022, η Γαλλία θα έχει συνεισφέρει 500 εκατομμύρια ευρώ σε διμερές και πολυμερές επίπεδο, κυρίως μέσω του Ανθρωπιστικού Ταμείου Έκτακτης Ανάγκης, των ανθρωπιστικών οργάνων του ΟΗΕ και διμερών δεσμεύσεων, όπως η Προγραμματισμένη Επισιτιστική Βοήθεια». Συνεπώς, η συνεισφορά της Γαλλίας στην ανθρωπιστική βοήθεια θα υπερτριπλασιαστεί σε σχέση με το 2017.

Τα εν λόγω ενισχυμένα μέσα, σε συνδυασμό με τη συνεισφορά της Γαλλίας στον προϋπολογισμό ανθρωπιστικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (η Γαλλία είναι ο δεύτερος μεγαλύτερος συνεισφέρων στον προϋπολογισμό της ΕΕ και ο δεύτερος μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας στον κόσμο), θα καταστήσουν τη Γαλλία έναν από τους τρεις πρώτους χορηγούς βοήθειας της ΕΕ και έναν από τους πέντε πρώτους παγκόσμιους χορηγούς ανθρωπιστικής βοήθειας. Με την αύξηση των εθελοντικών ανθρωπιστικών συνεισφορών της στις οργανώσεις και τα προγράμματα του ΟΗΕ και στη ΔΕΕΣ, η Γαλλία θα μπορέσει να διατηρήσει τη θέση της στο κλαμπ των μεγάλων χορηγών και να επηρεάσει έτσι τη στρατηγική των ταμείων και των οργανώσεων.

Απόφαση 10: Η Γαλλία θα γίνει ένας από τους τρεις πρώτους χορηγούς βοήθειας της ΕΕ και ένας από τους πέντε πρώτους παγκόσμιους χορηγούς ανθρωπιστικής βοήθειας, αυξάνοντας τις συνολικές συνεισφορές της σε 500 εκατομμύρια ευρώ.

Χάρη σε αυτήν τη νέα δυναμική, η Γαλλία θα προσπαθήσει να ενθαρρύνει την κινητοποίηση πρόσθετων πόρων. Για τον σκοπό αυτόν, θα επεκτείνει την πολιτική συνεργασίας της με εταιρείες και εταιρικά ιδρύματα, 23 εκ των οποίων υπέγραψαν συμφωνίες ανθρωπιστικής εταιρικής σχέσης με το Υπουργείο Ευρωπαϊκών και Εξωτερικών Υποθέσεων στις 19 Δεκεμβρίου 2017. Θα ενθαρρύνει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές και τους ιδιώτες που επιθυμούν να συμμετάσχουν στην αντιμετώπιση των ανθρωπιστικών κρίσεων, διαθέτοντας πόρους για την απόκτηση εξειδικευμένων γνώσεων σχετικών με την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας του κράτους, ώστε να καλυφθούν οι πιστώσεις που δημιουργήθηκαν για αυτόν τον σκοπό. Τέλος, θα εντείνει τις ανταλλαγές με τις μεγάλες αναδυόμενες χώρες, προκειμένου να τις ενθαρρύνει να συμβάλλουν περισσότερο στη διεθνή ανθρωπιστική προσπάθεια και να τις βοηθήσει, όπου χρειάζεται, να δομήσουν την ανθρωπιστική βοήθειά τους. Τα εν λόγω αυξημένα μέσα πρέπει να συνοδεύονται από πιο απαιτητικά πρότυπα αποτελεσματικότητας και διαφάνειας.

2. Ανανεωμένη προσπάθεια για την προώθηση της διαφάνειας και της λογοδοσίας

Η αύξηση των μέσων που διατίθενται για την ανθρωπιστική βοήθεια, τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο, καθιστά αναγκαία την περαιτέρω ενίσχυση των προσπαθειών για τη διασφάλιση της διαφάνειας και της λογοδοσίας κατά τη χρήση αυτής της βοήθειας. Αυτό είναι απαραίτητο τόσο για να γίνεται απολογισμός της ανθρωπιστικής βοήθειας της Γαλλίας στους πολίτες της, στο γαλλικό κοινοβούλιο και στη διεθνή κοινότητα όσο και για να βελτιωθεί η

αποτελεσματικότητά της. Αυτό είναι ζωτικής σημασίας για την νομιμότητα και την αξιοπιστία της γαλλικής ανθρωπιστικής βοήθειας.

Η ποικιλότητα των γαλλικών φορέων και μέσων που εμπλέκονται στο ανθρωπιστικό πεδίο αποτελεί πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να συνοδεύεται από ενισχυμένο διάλογο, ώστε να διασφαλίζεται η σωστή κυκλοφορία πληροφοριών και η πλήρης ενημέρωση του κοινού για τα σχέδια. Οι διαδικασίες αξιολόγησης των χρηματοδοτήσεων θα βελτιωθούν για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη λογοδοσία σχετικά με τα αποτελέσματα των σχεδίων και για να ληφθούν καλύτερα υπόψη τα διδάγματα που αντλούνται στα νέα σχέδια. Εκτός από τις διάφορες βάσεις δεδομένων που συλλέγουν πληροφορίες σχετικά με την ανθρωπιστική βοήθεια (EDRIS για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, FTS για τα Ηνωμένα Έθνη, CAD για τον ΟΟΣΑ, IATI), η χρηματοδότηση θα καταγράφεται αναλυτικά στην ετήσια έκθεση για την ανθρωπιστική βοήθεια της Γαλλίας, καθώς και στο έγγραφο διατομεακής πολιτικής για την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια που υποβάλλεται στο Κοινοβούλιο.

Απόφαση 11: Τα γαλλικά ιδρύματα που εμπλέκονται στην ανθρωπιστική βοήθεια θα αναπτύξουν μια νέα μεθοδολογία και ένα απλουστευμένο εργαλείο παρακολούθησης της ανθρωπιστικής χρηματοδότησης, το οποίο θα είναι πιο προσιτό και κοινόχρηστο από όλες τις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες.

Η λογοδοσία πρέπει επίσης να επεκταθεί και στους δικαιούχους της βοήθειας. Ως εκ τούτου, η Γαλλία επαναβεβαιώνει την υποστήριξή της στις κατευθυντήριες γραμμές του εγγράφου Ανθρωπιστικών Προτύπων (Core Humanitarian Standard), και στις πέντε δεσμεύσεις της Μόνιμης Διοργανικής Επιτροπής (IASC) σχετικά με τη λογοδοσία έναντι των πληγέντων πληθυσμών. Επομένως, θα ενθαρρύνει τους εταίρους τους οποίους χρηματοδοτεί να θέσουν σε εφαρμογή μηχανισμούς που θα επιτρέψουν στους δικαιούχους να επιστρέψουν και θα τους βοηθήσει να προσαρμόσουν τα σχέδιά τους ώστε να λάβουν υπόψη αυτές τις επιστροφές.

3. Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας μέσω εναρμόνισης και απλούστευσης

Τα τελευταία χρόνια, οι απαιτήσεις των χορηγών σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στις διαδικασίες χρηματοδότησης και την παρακολούθηση αυτών έχουν αυξηθεί σημαντικά. Ενώ οι εξελίξεις αυτές αντικατοπτρίζουν μια θεμιτή βούληση για βελτίωση της λογοδοσίας σε ένα πλαίσιο αυξανόμενων προϋπολογισμών ανθρωπιστικής βοήθειας, έχουν παράλληλα αρνητικές επιπτώσεις. Η αύξηση των διαδικασιών και του «γραφειοκρατικού αποτυπώματος» επιβραδύνει την πρόσβαση στην χρηματοδότηση: ο μέσος χρόνος ανάμεσα στην υποβολή ενός

σχεδίου και τη λήψη της χρηματοδότησης ανέρχεται μεταξύ τριών και τεσσάρων μηνών παγκοσμίως. Υπονομεύει την ικανότητα επείγουσας ανταπόκρισης σε μια ανθρωπιστική κρίση και απορροφά σημαντικούς πόρους εις βάρος της ικανοποίησης των αναγκών των πληθυσμών. Ευνοεί επίσης τις μεγάλες δομές, τη συγκέντρωση και την τυποποίηση εις βάρος της ποικιλομορφίας του ανθρωπιστικού συστήματος, στο οποίο οι μεσαίου μεγέθους, πιο ευέλικτες δομές προσφέρουν πραγματική προστιθέμενη αξία. Τέλος, παρεμποδίζει τις προσπάθειες αύξησης της στήριξης των τοπικών φορέων.

Οι αυξημένες απαιτήσεις για διαφάνεια και λογοδοσία δεν πρέπει να αποβαίνουν εις βάρος της αποτελεσματικότητας και της ποικιλομορφίας. Η Γαλλία, η οποία ανέκαθεν επιθυμούσε τη διατήρηση ευέλικτων μεθόδων πρόσβασης και παρακολούθησης, θα συνεχίσει τις προσπάθειές της τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, υποστηρίζοντας την εναρμόνιση και την απλούστευση των εν λόγω διαδικασιών. Για τον σκοπό αυτόν, από το 2018, θα υιοθετήσει το πιλοτικό σχέδιο για την εναρμόνιση και την απλούστευση των απαιτήσεων παρακολούθησης, το οποίο προτάθηκε στο πλαίσιο της Μεγάλης Συμφωνίας για όλα τα σημεία παροχής υπηρεσιών χρηματοδότησης της διμερούς ανθρωπιστικής βοήθειας.

Απόφαση 12: Από το 2018, η Γαλλία θα υιοθετήσει το πιλοτικό σχέδιο για την εναρμόνιση και την απλούστευση των απαιτήσεων παρακολούθησης, το οποίο προτάθηκε στο πλαίσιο της Μεγάλης Συμφωνίας για όλα τα σημεία παροχής υπηρεσιών χρηματοδότησης της διμερούς ανθρωπιστικής βοήθειας.

Η Γαλλία θα ενισχύσει επίσης την αποτελεσματικότητα δίνοντας προσοχή σε όλες τις μορφές καινοτομίας (συμπράξεις με μη παραδοσιακούς φορείς, χρήση νέων τεχνολογιών και προσεγγίσεων στην αντιμετώπιση ανθρωπιστικών αναγκών, καινοτόμες χρηματοδοτήσεις, κ.ά.) και θα συνεχίσει να στηρίζει το γαλλικό οικοσύστημα έρευνας στο ανθρωπιστικό πεδίο. Ειδικότερα, η Γαλλία θα επιχειρήσει, κατά περίπτωση, να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που προσφέρει η βοήθεια με τη μορφή νομισματικών μεταβιβάσεων (οι οποίες δύνανται, ανάλογα την περίπτωση, να ενισχύσουν την αξιοπρέπεια των δικαιούχων, να μειώσουν το κόστος περιορίζοντας τις δραστηριότητες στον τομέα της εφοδιαστικής και να αυξήσουν την ανθεκτικότητα προωθώντας την τοπική παραγωγή) και να εφαρμόσει τις 10 αρχές σχετικά με τη χρηματική βοήθεια, οι οποίες εγκρίθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 22 Ιουνίου 2015.

Εκτός από τις ειδικές υπηρεσίες, οι εν λόγω προσπάθειες θα κινητοποιήσουν επίσης το σύνολο του δικτύου του Υπουργείου Ευρωπαϊκών και Εξωτερικών Υποθέσεων —πρωτίστως τις πρεσβείες, όπου οι ανταποκριτές ανθρωπιστικής βοήθειας αναλαμβάνουν καθοριστικό ρόλο

στην παροχή βοήθειας— και τους εταίρους υλοποίησης (οργανώσεις του ΟΗΕ, Διεθνές Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου, μη κυβερνητικές οργανώσεις, εταιρείες και εταιρικά ιδρύματα, κ.ά.), με τους οποίους η Γαλλία θα επιχειρήσει να διατηρήσει στενό διάλογο.

3. ΣΧΟΛΙΑ

3.1 Κειμενική Ανάλυση

Προτού συνεχίσω στην ανάλυση των μεταφραστικών προβλημάτων, για την καλύτερη κατανόηση αυτών αξίζει να σημειωθεί το είδος και η λειτουργία του κειμένου και του μεταφράσματος.

3.1.1 Ανάλυση του κειμένου αφετηρίας

Η αλήθεια είναι ότι η κατηγοριοποίηση κειμένων και η αναγνώριση του σκοπού και της λειτουργίας τους εξακολουθούν να θεωρούνται πολύτιμα εργαλεία για τους μεταφραστές στις προσπάθειές τους να καθορίσουν την κατάλληλη ιεραρχία των επιπέδων ισοδυναμίας που απαιτούνται για μια συγκεκριμένη μετάφραση (Hatim & Munday, 2004, σ. 286). Με άλλα λόγια, «[η] ανάλυση του ΚΠ... δίνει την αναγκαία σημασία στην επικοινωνιακή λειτουργία και στα ιδιαίτερα γνωρίσματα του είδους και της γλώσσας του ΚΠ» (Munday, Μεταφραστικές σπουδές. Θεωρίες και εφαρμογές., 2002, σ. 140), γεγονός που αποτελεί απαραίτητο βοήθημα για τον μεταφραστή.

Όπως αναφέρθηκε και στον πρόλογο της εργασίας, το επιλεγμένο κείμενο είναι πολιτικής φύσεως και ανήκει στην κατηγορία πολιτικών κειμένων που έχουν έναν προφανή πολιτικό ρόλο: περιγράφουν κανόνες για την πολιτική συμπεριφορά μιας χώρας, ακόμη και αν αυτοί οι κανόνες δεν είναι δεσμευτικοί για τις κυβερνήσεις (Schäffner, 1997, σ. 122). Από αυτό μπορούμε να καταλάβουμε ότι το συγκεκριμένο κείμενο, σύμφωνα με τη θεωρία της Καταρίνα Ράις για τη λειτουργικότητα των κειμένων (Munday, Μεταφραστικές σπουδές. Θεωρίες και εφαρμογές., 2002), είναι πληροφοριακό —καθώς η κύρια λειτουργία του είναι η μετάδοση της πληροφορίας και η επικοινωνία εστιάζεται στο περιεχόμενό του— που όμως έχει κλητική λειτουργία —εφόσον η πολιτική επικοινωνία επιδιώκει να πείσει τους ανθρώπους να ενεργήσουν με έναν συγκεκριμένο τρόπο (Viezzi, 2013)— άρα είναι εν μέρει και λειτουργικό.

Παράλληλα, η Ράις υποστηρίζει ότι οι μεταφράσεις θα πρέπει να σέβονται τη λειτουργία του είδους του ΚΠ. Συνεπώς, οι μεταφράσεις των πληροφοριακών κειμένων θα πρέπει να μεταφέρουν πλήρως το περιεχόμενο των πληροφοριών του ΚΠ και οι μεταφράσεις των λειτουργικών κειμένων πρέπει να έχουν την ίδια ψυχολογική επίδραση στη συμπεριφορά των αναγνωστών του μεταφράσματος όπως και στη συμπεριφορά των αναγνωστών του ΚΠ (Biel, 2018, σ. 153). Αν και η συνεισφορά της Ράις είναι σημαντική, καθώς έφερε στο προσκήνιο τον

επικοινωνιακό σκοπό των μεταφράσεων και πυροδότησε συζητήσεις για τα είδη των κειμένων, δεν ισχύει πάντοτε εξ ολοκλήρου, ειδικά δεδομένης της πιθανής πολυλειτουργικής φύσης των κειμένων. Τέτοια είναι και η περίπτωση του επιλεγμένου κειμένου, του οποίου το μετάφρασμα έχει επιδιωκόμενη κειμενική λειτουργία που αποκλίνει εν μέρει από αυτήν του κειμένου αφετηρίας.

3.1.2 Ανάλυση της μεταφραστικής στρατηγικής και μεταφραστικής μεθοδολογίας

Η διαφορά στις κειμενικές λειτουργίες των δύο κειμένων (πρωτοτύπου και μεταφράσματος) γίνεται κατανοητή αφού πρώτα ληφθεί υπόψη το είδος του μεταφράσματος. Αρχικά, με βάση την ορολογία της Κριστιάν Νορντ, το είδος της μετάφρασης που πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε αυτήν την περίπτωση είναι η τεκμηριωτική, εφόσον το μετάφρασμα «επιτρέπει στον δέκτη του [μεταφράσματος] να έχει πρόσβαση στις ιδέες του ΚΠ, αλλά ο αναγνώστης έχει πλήρη επίγνωση ότι διαβάζει μια μετάφραση» (Munday, 2002, σ. 137). Επομένως, το μετάφρασμα του συγκεκριμένου κειμένου δεν αποσκοπεί στο να λειτουργήσει ως ανεξάρτητο κείμενο μεταβίβασης του μηνύματος στην κουλτούρα-στόχο, καθώς είναι σαφές ότι μιλάει για τη Γαλλία και τη γαλλική πραγματικότητα. Λόγω της φύσης αυτής του μεταφράσματος, γίνεται αντιληπτό ότι η μετάφραση πρέπει να είναι ισοδύναμη με το ΚΠ στο επίπεδο του ύφους, του είδους και της γλώσσας/κειμένου, αλλά δεν είναι εντελώς ισοδύναμη στο επίπεδο της λειτουργίας (Munday, 2009, σ. 213). Πιο συγκεκριμένα, ενώ η πληροφοριακή λειτουργία του πρωτοτύπου διατηρείται στο μετάφρασμα, η κλητική λειτουργία απουσιάζει ή, έστω, ελαττώνεται εμφανώς.

Ωστόσο, κάτι ακόμη που χρειάζεται να λάβουμε υπόψη βρίσκεται στο βιβλίο του Jean-Claude Gémar με τίτλο «Traduire ou l'art d'interpréter», το οποίο σχετίζεται με τη μετάφραση νομικών κειμένων, αλλά πολλά από τα περιεχόμενα του ισχύουν και για τη μετάφραση πολιτικών κειμένων. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του Gémar, ο μεταφραστής πρέπει να μεταφέρει πιστά το περιεχόμενο του πρωτότυπου κειμένου, αλλά οφείλει επίσης στον συγγραφέα μια ελάχιστη πιστότητα στην αναπαραγωγή του τρόπου με τον οποίο εξέφρασε τη σκέψη του, τόσο στο γράμμα όσο και στο πνεύμα. Με άλλα λόγια, το μετάφρασμα πρέπει να αντανakλά τόσο το γράμμα του πρωτοτύπου όσο και το πνεύμα με το οποίο είναι εμποτισμένο, διαφορετικά ο μεταφραστής θα έχει αποτύχει στις υποχρεώσεις του (Gémar, 1995, σσ. 162-163).

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε από τα παραπάνω είναι ότι, παρόλο που στη συγκεκριμένη περίπτωση η κλητική λειτουργία του ΚΠ δεν μπορεί να έχει τον ίδιο αντίκτυπο στο κοινό-στόχο του μεταφράσματος, αφού το πρωτότυπο κείμενο απευθύνεται ξεκάθαρα στο

γαλλικό κοινό, είναι υποχρέωση του μεταφραστή να επιχειρήσει να αποδώσει, στον βαθμό που είναι εφικτό, τα μέσα με τα οποία ο συγγραφέας προσπαθεί να εκπληρώσει τον σκοπό του. Επιπλέον, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το είδος και οι λειτουργίες του ΚΠ και του μεταφράσματος στις αντίστοιχες κουλτούρες τους καθορίζουν κυρίως τις στρατηγικές μετάφρασης (Schäffner, 1997, σ. 120). Η επιλογή στρατηγικής και τεχνικών που ανήκουν σε ένα συγκεκριμένο είδος κειμένων είναι σίγουρα βοηθητική. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση οι μεταφραστές πρέπει να είναι ευρηματικοί και ανοιχτόμυαλοι στην προσέγγισή τους στη μετάφραση, καθώς καμία μεμονωμένη μέθοδος ή στρατηγική μετάφρασης δεν είναι πιθανό να επαρκεί (Tymoczko, 2000). Εν ολίγοις, η τέχνη —ή, πιο απλά, η δεξιότητα— του μεταφραστή, τόσο των πολιτικών κειμένων όσο και γενικά, συνίσταται στο να βρει την ισορροπία μεταξύ των δύο γλωσσών (Gémar, 1995).

3.2 Μεταφραστικά προβλήματα

Στη συγκεκριμένη ενότητα, στην οποία θα γίνει μια ανάλυση όλων των δυσκολιών που αντιμετωπίστηκαν κατά τη μεταφραστική διαδικασία, τα περισσότερα προβλήματα είναι γλωσσικής και ορολογικής φύσεως. Πέρα από αυτές τις δύο κατηγορίες, θα καλυφθούν επίσης ζητήματα λεξικού επιπέδου και θα γίνει μια σύντομη αναφορά στο πραγματολογικό επίπεδο.

3.2.1 Πραγματολογικό επίπεδο

Όπως καταλήξαμε παραπάνω, η φύση του μεταφράσματος είναι τεκμηριωτική, το οποίο σημαίνει ότι, κατά βάση, διατηρεί όλα τα στοιχεία του ΚΠ ως έχουν, τα οποία όμως απευθύνονται σε διαφορετικό κοινό από τους αναγνώστες του μεταφράσματος. Δεδομένου ότι τα ΚΠ προορίζονται για ένα κοινό της δικής τους κοινότητας, ορισμένες πληροφορίες θα μπορούσαν να είναι υπονοούμενες από τους συγγραφείς, καθώς θα μπορούσαν να θεωρηθούν αμοιβαία γνώση. Εφόσον το κοινό του μεταφράσματος δεν μπορεί αυτόματα να υποθεθεί ότι έχει κοινές γνώσεις για τον πολιτισμό του ΚΠ, ο μεταφραστής, ως γνώστης και διαμεσολαβητής, θα πρέπει να αποφασίσει αν η έλλειψη κατάλληλου γνωστικού υποβάθρου χρειάζεται να ληφθεί υπόψη και, αν ναι, πώς αυτό θα μπορέσει να αντιμετωπιστεί με τον πιο κατάλληλο τρόπο (Schäffner, 1997, σ. 129).

Στην περίπτωση του συγκεκριμένου κειμένου, το παραπάνω δεν αποτελεί μεγάλο πρόβλημα, καθώς ο τρόπος με τον οποίο είναι γραμμένο (επίσημος και ταυτόχρονα προσιτός), αλλά και το γεγονός ότι περιλαμβάνει θέματα εξωτερικής πολιτικής, το απαλλάσσει, έως ένα βαθμό, από υπονοούμενες πληροφορίες που θα αφορούσαν αποκλειστικά το γαλλικό κοινό.

Μοναδική εξαίρεση, ίσως, αποτελούν ορισμένοι γαλλικοί θεσμοί, οι οποίοι, κατόπιν έρευνας, δεν είναι ευρέως διαδεδομένοι στο ελληνικό κοινό και στους οποίους θα αναφερθώ πιο αναλυτικά στην υποενότητα των ζητημάτων ορολογίας.

3.2.2 Λεξιλογικό επίπεδο

Φτάνοντας στο πιο πρακτικό κομμάτι της ανάλυσης της μεταφραστικής διαδικασίας, οι παρατηρήσεις και τα προβλήματα λεξιλογικού επιπέδου αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι κάθε μεταφραστικού έργου. Η αλήθεια είναι ότι, σε ένα ειδικό κείμενο όπως το συγκεκριμένο, πολλά λεξιλογικά προβλήματα έχουν ταυτόχρονα ορολογική φύση, όχι όμως όλα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συγκεκριμένης κατηγορίας είναι οι δυσκολίες που σχετίζονται με το γένος των ξένων όρων (Gémar, 1995), όπως συμβαίνει στη φράση «délégations de crédits au poste». Η αρχική μου μετάφραση ήταν «στο ταχυδρομείο», η οποία, φυσικά, ήταν λανθασμένη, γιατί δεν έλαβα υπόψη το άρθρο της λέξης «poste». Σε αυτήν τη φράση το «poste» δεν είναι γένους θηλυκού, οπότε η σημασία του αλλάζει και, αντ' αυτού, στο συγκεκριμένο συγκεκριμένο, μεταφράζεται ως «στους κατά τόπους αρμόδιους φορείς». Ο τρόπος με τον οποίο κατέληξα σε αυτήν τη μετάφραση είναι κάνοντας μια έρευνα της έννοιας της λέξης «poste» με το αρσενικό της άρθρο και, αφού την εντόπισα σε παρόμοια συγκεκριμένα και έλεγξα την ελληνική απόδοση σε αντίστοιχα ελληνικά κείμενα, συμπέρανα ότι ταιριάζει στην περίπτωση του δικού μου κειμένου.

Επιπλέον, υπήρχαν περιπτώσεις στις οποίες η εύρεση μιας λέξης ή φράσης στη γλώσσα-στόχο αποτελούσε πρόκληση, ακόμη και χωρίς να είναι κομμάτι της ειδικής ορολογίας του κειμένου. Για παράδειγμα, η φράση «sur le terrain», βάσει της αναζήτησής μου, αποκτά διαφορετικές σημασίες ανάλογα με το συγκεκριμένο ή επιτρέπει ποικίλους τρόπους μετάφρασης. Επομένως, αφού κατανόησα τη σημασία της μέσα στο κείμενο και συνέκρινα τρόπους απόδοσης σε διάφορες μεταφράσεις, κατέληξα να τη μεταφράζω ως «σε τοπικό επίπεδο». Διαφορετικό λεκτικό παράδειγμα το οποίο με δυσκόλεψε ήταν το «représentation nationale», με το οποίο εδώ εννοείται το γαλλικό κοινοβούλιο, αλλά στη σχετική έρευνα για την εύρεση μιας σωστής απόδοσης, εμφανιζόταν μόνο ως «εθνική εκπροσώπηση». Ως εκ τούτου, η γνώση του μεταφραστή τόσο για τη χρήση της γλώσσας-πηγής όσο και για μέθοδο αναζήτησης μεταφραστικών επιλογών (δηλαδή λαμβάνοντας υπόψη το συγκεκριμένο) κρίνεται απαραίτητη για τέτοιου είδους κείμενα.

Τελευταίο παράδειγμα που θα αναφέρω στην παρούσα υποενότητα είναι περισσότερο μια παρατήρηση σχετικά με τη χρήση του α' πληθυντικού προσώπου στο πρωτότυπο κείμενο, η

οποία συνηθίζεται στον πολιτικό λόγο. Σε αυτό το κείμενο, το α' πρόσωπο πληθυντικού αναφέρεται στους Γάλλους και το κράτος της Γαλλίας. Ο λόγος που το αναφέρω στην ανάλυση των μεταφραστικών προβλημάτων είναι διότι, εφόσον μέσα στο κείμενο συχνά δεν αναφέρεται το πού αντιστοιχεί η χρήση του α' πληθυντικού, ο μεταφραστής πρέπει να είναι εκείνος που θα το διαπιστώσει, έτσι ώστε να αποδοθεί σωστά στη μετάφραση.

Κατά τα άλλα, σε ό,τι αφορά το λεξικό επίπεδο, το επιλεγμένο κείμενο δεν παρουσίασε πολλές δυσκολίες, καθώς ο λόγος του είναι πιο επίσημος και δεν συμπεριλαμβάνει, για παράδειγμα, χρήση μεταφορών, ιδιωματισμών, λογοπαιγνίων, κ.λπ., τα οποία συναντώνται συχνά στον πολιτικό λόγο και τείνουν να δυσκολεύουν περισσότερο τη διαδικασία της μετάφρασης (Gholami, 2009). Αυτό το χαρακτηριστικό του κειμένου, το ότι δηλαδή οι λέξεις χρησιμοποιούνται με την κυριολεκτική σημασία τους, είναι που καθιστά το περιεχόμενό του σαφές, το οποίο, όπως θα δούμε παρακάτω, είναι ένα από τα βασικά κριτήρια που ορίζουν ένα βέλτιστο επίπεδο ποιότητας.

3.2.3 Γλωσσικό επίπεδο

Η παρούσα κατηγορία αφορά κυρίως ζητήματα μορφοσύνταξης και αναδεικνύει περιπτώσεις όπου η μορφοσυντακτική δομή του ΚΠ διατηρήθηκε στο μετάφρασμα. Όπως είναι λογικό, πάντοτε υπάρχουν μεταφραστικά προβλήματα που προκαλούνται από τις διαφορές ανάμεσα στα γλωσσικά συστήματα (Schäffner, 1997, σ. 128). Ειδικότερα στο επίπεδο της πολιτικής, η γλώσσα και το κράτος είναι τόσο στενά συνδεδεμένα που τελικά συγχέονται, με τη γλώσσα να ενσαρκώνει ταυτόχρονα το έθνος, τον λαό και τους θεσμούς του (Gémar, 1995, σ. 38). Για τον λόγο αυτόν, η στρατηγική που ακολουθήσα για να μεταφράσω τον πολιτικό λόγο του κειμένου είναι ψάχνοντας και ακολουθώντας τεχνικές παράλληλων κειμένων, δηλαδή κειμένων παρόμοιου περιεχομένου. Ωστόσο, το γεγονός ότι η μετάφρασή μου είναι τεκμηριωτικού είδους και, άρα, δεν έχει ως στόχο να αναδιαμορφωθεί σε ελληνικό πολιτικό λόγο, με οδήγησε κυρίως στην προτίμηση κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία είναι ως επί το πλείστον διαθέσιμα σε όλες τις γλώσσες της Ένωσης και συχνά έχουν παρόμοια μορφοσύνταξη και ύφος με το κείμενο που επέλεξα για αυτήν την εργασία.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που θεωρούσα ύψιστης σημασίας στη μετάφραση ήταν να διατηρηθεί ή να επιτευχθεί εκ νέου η αναγνωσιμότητα του κειμένου. Παραπάνω αναφέρθηκα στη σαφήνεια, η οποία μαζί με την απλότητα και τη συντομία αποτελούν τα τρία κύρια χαρακτηριστικά που σηματοδοτούν ένα βέλτιστο επίπεδο ποιότητας σε ένα πλαίσιο λειτουργικής επικοινωνίας (Gémar, 1995, σ. 60). Πράγματι, όταν προορίζεται για το ευρύ

κοινό, η γλώσσα, ειδικά η γραπτή, πρέπει να τιμά αυτούς που υποτίθεται ότι υπηρετεί και πρέπει να είναι κατανοητή από όσο το δυνατόν περισσότερους. Το επιλεγμένο κείμενο πληροί και τα τρία παραπάνω κριτήρια, γεγονός που διευκολύνει εν μέρει τη μετάφρασή του. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν σημεία τα οποία χρειάστηκαν επεξεργασία για να επιτευχθεί το ίδιο αποτέλεσμα στην ελληνική γλώσσα.

Για να πραγματοποιηθεί το παραπάνω, σε πολλά σημεία όπου το γαλλικό πρωτότυπο χρησιμοποιεί σημεία στίξης όπως την άνω και κάτω τελεία ή την αντίστοιχη γαλλική άνω τελεία, εγώ επέλεξα να χωρίσω τις προτάσεις με τελεία. Ο λόγος για τον οποίο έκανα αυτές τις αλλαγές είναι επειδή στη γαλλική γλώσσα η χρήση των εν λόγω σημείων στίξης συνηθίζεται πολύ περισσότερο από ό,τι στην ελληνική, στην οποία, ως επί το πλείστον, χρησιμοποιείται η τελεία για χωρισμό προτάσεων.

Επιπλέον, σύμφωνα με τον Gémar (1995), η κατανόηση του αναγνώστη ή του ακροατή μειώνεται πέρα από έναν ορισμένο αριθμό λέξεων. Αυτή η διαπίστωση έχει επιπτώσεις στο επιθυμητό μήκος μιας πρότασης και στον μέσο αριθμό λέξεων που πρέπει να περιέχει. Ένα παράδειγμα που επιβεβαιώνει αυτό το επιχείρημα είναι η πρόταση «La résolution 2, adoptée lors de la 32e Conférence internationale de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge (décembre 2015), recommande ainsi... de soumettre le résultat de ce processus intergouvernemental à la XXXIIIe Conférence internationale ». Ο τρόπος με τον οποίο επέλεξα να τη μεταφράσω ήταν χωρίζοντάς την σε μικρότερες προτάσεις, καθώς, όταν επιχείρησα να τη μεταφέρω ως μία πρόταση, το περιεχόμενό της επισκιαζόταν από τον αριθμό των λέξεων.

Από την άλλη, ένα συντακτικό στοιχείο του πρωτοτύπου που θεώρησα σημαντικό να διατηρήσω στο μετάφρασμα είναι η χρήση της ενεργητικής φωνής. Η ενεργητική φωνή συχνά χαρακτηρίζει τον πολιτικό λόγο, καθώς ο σκοπός της είναι να προκαλέσει συναισθήματα. Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη την προαναφερθείσα άποψη σχετικά με την αντανάκλαση τόσο του γράμματος όσο και του πνεύματος του ΚΠ στο μετάφρασμα, η συνεπής χρήση ενεργητικής φωνής στο τελευταίο ήταν σκόπιμη επιλογή.

Κατά συνέπεια, συμπεραίνουμε ότι η μορφή, δηλαδή ο τρόπος διατύπωσης, είναι εξίσου σημαντική με το περιεχόμενο ή το μήνυμα του κειμένου (Gémar, 1995). Ο μεταφραστής οφείλει να στοχεύει, για έναν μέσο αναγνώστη, προς μια ικανοποιητική (στον απαραίτητο βαθμό) κατανόηση του κειμένου που διαβάζει. Επιπλέον, είναι αυτονόητο ότι η αναγνωσιμότητα ενός κειμένου εξαρτάται επίσης από την πολυπλοκότητα των όρων που περιέχει. Στην υποενότητα που ακολουθεί, αναλύω τα ορολογικά ζητήματα που συνάντησα κατά τη μεταφραστική διαδικασία, αλλά και τις τεχνικές και τους τρόπους με τους οποίους τα διαχειρίστηκα.

3.2.4 Ζητήματα ορολογίας

Για να μεταφράσει, ο μεταφραστής πρέπει όχι μόνο να γνωρίζει και να κατανοεί τους όρους ενός οποιουδήποτε τομέα και τις έννοιες που αυτοί φέρουν, αλλά και τη γλώσσα και τον λόγο που είναι χαρακτηριστικά των ειδικών του τομέα αυτού (Gémar, 1995). Ειδικότερα, τα πολιτικά κείμενα μπορούν να θεωρηθούν ως ένας τύπος τεχνικών κειμένων με ειδική ορολογία. Επίσης, σύμφωνα με τη Gholami (2009), ο μεταφραστής πολιτικών κειμένων πρέπει να κατέχει ένα καλό γνωστικό υπόβαθρο σε ό,τι αφορά την πολιτική επιστήμη και την ιστορία πολιτικών γεγονότων.

Με βάση τη μέχρι τώρα μεταφραστική εμπειρία μου, μπορώ να συμπεριστώ τις παραπάνω απόψεις. Αρχικά, στο συγκεκριμένο μεταφραστικό έργο, ακόμη και τις φορές που οι γνώσεις μου δεν επαρκούσαν για την αντιστοιχία ορολογίας, προέβαινα σε ενδελεχή αναζήτηση μέχρι να σιγουρευτώ για τη σημασία του κάθε όρου και να βεβαιωθώ σχετικά με το εάν υπάρχει επίσημος αντίστοιχος όρος στα ελληνικά. Επίσης, πράγματι το πολιτικό είδος του κειμένου συνεπάγεται τη σαφή, συμβατική ορολογία του, τόσο στη γλώσσα του πρωτοτύπου όσο και σε αυτήν του μεταφράσματος. Ωστόσο, η διαδικασία δεν ήταν πάντοτε τόσο ξεκάθαρη, αλλά αντιθέτως υπήρξαν αρκετές προκλήσεις.

Αρχικά, ένα από τα πιο συνηθισμένα ζητήματα που συναντάει κάθε μεταφραστής είναι οι πολλαπλές αποδόσεις όρων. Ένα παράδειγμα είναι ο όρος «personnel humanitaire», τον οποίο βρήκα σε δίγλωσση απεικόνιση επίσημης πηγής και ως «προσωπικό ανθρωπιστικής βοήθειας», αλλά και ως «ανθρωπιστικό προσωπικό». Εδώ, λοιπόν, παρατηρείται ασυνέπεια στη χρήση ταυτόσημων όρων, δηλαδή «απόδοση ξενόγλωσσων όρων με διάφορους εναλλακτικούς όρους οι οποίοι έχουν ταυτόσημη έννοια» (Κεραμίδας, 2015, σ. 98). Η αλήθεια είναι ότι η πρώτη από τις δύο αποδόσεις εντοπίστηκε σε περισσότερα κείμενα όταν, στη συνέχεια, αναζήτησα τους όρους σε ελληνικά κείμενα και αυτό, σε συνδυασμό με την προσωπική μου άποψη ότι το νόημα αποδίδεται πιο ολοκληρωμένα στην πρώτη μετάφραση, με έκανε εντέλει να την επιλέξω.

Περίπου με την ίδια λογική αντιμετώπισα τον όρο «agences humanitaires des Nations unies», για τον οποίο βρήκα τις αποδόσεις «φορείς ανθρωπιστικής βοήθειας του ΟΗΕ» και «ανθρωπιστικές οργανώσεις του ΟΗΕ», την οποία και χρησιμοποίησα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αρχική μου προτίμηση ήταν η πρώτη μετάφραση, κρίνοντας μόνο από την προτιμότερη απόδοση του νοήματος εντός συγκεκριμένου. Ωστόσο, ο λόγος που κατέληξα στη χρήση της τελευταίας είναι διότι χρησιμοποιείται αισθητά συχνότερα, αλλά και επειδή έχω ήδη χρησιμοποιήσει τον όρο «φορείς» για να μεταφράσω τη λέξη «acteurs» και, συνεπώς, ήθελα

να αποφύγω την όποια πιθανή σύγχυση. Παράλληλα, όμως, υπάρχουν και παραδείγματα όρων όπως το «réponse humanitaire», για το οποίο βρήκα πολλές αντιστοιχίες στα ελληνικά (αντιμετώπιση ανθρωπιστικών αναγκών, ανθρωπιστική ανταπόκριση, παρεμβάσεις ανθρωπιστικής βοήθειας), εξίσου διαδεδομένες σε επίσημες πηγές. Εκεί βασίστηκα στη δική μου κρίση, με βάση τα κριτήρια που ανέλυσα παραπάνω, για το ποια απόδοση θα διαλέξω και θα χρησιμοποιήσω συστηματικά στο μετάφρασμα.

Επιπλέον, αρκετοί όροι ή φράσεις, όπως το «processus intergouvernemental ouvert», είχαν πολλαπλές αποδόσεις ακόμη και σε ελληνικές εκδοχές ευρωπαϊκών κειμένων. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο συντάκτης του ελληνικού κειμένου επέλεγε μια πιο περίπλοκη απόδοση (όπως, για τον παραπάνω όρο, «ανοικτής και άνευ αποκλεισμών διακυβερνητικής προπαρασκευαστικής διαδικασίας»). Παρόλα αυτά, η απλότητα ήταν ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά που επεδίωκα να έχει το μετάφρασμά μου και, ως εκ τούτου, προτιμούσα εσκεμμένα τις πιο απλές και κοντινές αποδόσεις που έβρισκα σε ίδιο συγκείμενο.

Ακόμη, μια διαφορετική υποκατηγορία προβληματισμών σχετικά με τις πολλαπλές αποδόσεις όρων είναι οι περιπτώσεις που λέξεις όπως το «forum» και το «veto» έχουν ελληνική μετάφραση («χώρος ανταλλαγής ιδεών» και «αρνησικυρία» αντίστοιχα), όμως πλέον η χρήση του ξένου όρου («φόρουμ» και «βέτο») είναι πιο διαδεδομένη στα ελληνικά και, συνεπώς, είναι πιθανότατα πιο οικεία στο σύγχρονο ελληνικό κοινό. Ο στόχος μου να επιτευχθεί η οικειότητα γίνεται αντιληπτός και από τη λέξη «Daech» στο πρωτότυπο, η οποία στα ελληνικά υπάρχει και ως «Νταές», αλλά είναι πολύ περισσότερο γνωστή με την ονομασία «ISIS».

Το παραπάνω σχόλιο οδηγεί σε μια επόμενη υποκατηγορία ζητημάτων ορολογίας, τους λεγόμενους διαγλωσσικούς δανεισμούς. Τέτοια είναι η περίπτωση, π.χ. των όρων «FAO» και «UNRWA», οι οποίοι αποτελούν *άμεσους δανεισμούς* (Κεραμίδας, 2015, σ. 52), εφόσον στην ελληνική γλώσσα χρησιμοποιούνται τα ξένα αρκτικόλεξα και όχι οι εκτενέστερες ελληνικές ονομασίες τους. Άλλο παράδειγμα είναι όροι που, ενώ τους δόθηκε μια ελληνική μετάφραση, συναντώνται, ως επί το πλείστον, με τον γαλλικό όρο ή αρκτικόλεξο σε παρένθεση [όπως το «Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας (Organisation internationale de la Francophonie)»]. Η δεύτερη περίπτωση περιλαμβάνει και τους *μεταφραστικούς δανεισμούς* (Κεραμίδας, 2015, σ. 53), όπως τον όρο «Μόνιμη Διοργανική Επιτροπή (IASC)», η οποία, ενώ είναι παγιωμένη μετάφραση στα ελληνικά, χρησιμοποιεί και το ξένο αρκτικόλεξο γιατί αυτό συναντάται περισσότερο σε αντίστοιχα σχετικά ελληνικά κείμενα.

Από την άλλη, υπάρχουν και οι περιπτώσεις στις οποίες ένας διαγλωσσικός δανεισμός δεν είναι εφικτός, επειδή ο όρος προς μετάφραση δεν είναι διαδεδομένος ή δεν έχει αποδοθεί επίσημα στη γλώσσα-στόχο. Σύμφωνα με τους Hatim και Munday (2004), υπάρχουν ορισμένες

—πρωτίστως σύγχρονες— έννοιες μιας γλώσσας, οι οποίες μπορεί να μην είναι γνωστές σε μια διαφορετική κουλτούρα, όμως αυτό δεν θα πρέπει να εμποδίζει την έκφρασή τους με κάποιον τρόπο στη γλώσσα-στόχο. Ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίστηκα την εν λόγω πρόκληση ήταν οι προτάσεις απόδοσης όρων. Έτσι, όροι όπως οι «Comité interministériel de l'aide alimentaire (CIAA)», «Aide alimentaire programmée (AAP)» και «Comité interministériel de la coopération internationale et du développement (CICID)», για τους οποίους δεν υπάρχει ελληνική μετάφραση, αποδόθηκαν με τρόπο που να διατηρεί το νόημα του πρωτοτύπου όσο το δυνατόν πιο πιστά. Ταυτόχρονα, διατήρησα το γαλλικό αρκτικόλεξο εντός παρενθέσεων, ενώ επίσης δημιούργησα ένα παράρτημα στο οποίο δίνω εν συντομία τον ορισμό των άγνωστων όρων, για τη διευκόλυνση του αναγνώστη.

Με την ίδια τεχνική διαχειρίστηκα και τους όρους για τους οποίους εντόπισα ελληνικές αποδόσεις, αλλά όχι σε επίσημες πηγές. Παράδειγμα αποτελεί ο όρος «Core Humanitarian Standard», τον οποίο βρήκα και μετέφρασα περιφραστικά ως «κατευθυντήριες γραμμές του εγγράφου Ανθρωπιστικών Προτύπων (Core Humanitarian Standard)» και ο όρος «Fonds d'urgence humanitaire» που στη μετάφραση έγινε «Ανθρωπιστικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης (HEF)». Και στις δύο περιπτώσεις, η παράθεση του παγιωμένου ξένου όρου ή του αρκτικόλεξου με λατινική γραφή, εντός παρενθέσεων, ήταν σκόπιμη, ώστε να αποφευχθεί η σύγχυση του αναγνώστη.

Από τα παραπάνω μπορούμε να καταλάβουμε ότι οι προτάσεις νέων όρων είναι ένα πολύ χρήσιμο και δημιουργικό εργαλείο για τον μεταφραστή, όμως χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής. Όπως αναφέρει ο Gémar (1995), αυτή η πρακτική (προτάσεων απόδοσης και νεολογισμών) συναντάται στην ορολογία, ακόμη και υπό ορισμένες προϋποθέσεις, για τη δημιουργία ισοδυνάμων. Η λεξιπλασία, που αποτελεί αναμφισβήτητη πηγή εμπλουτισμού για μια γλώσσα όταν γίνεται με σεβασμό στους γενικούς γλωσσικούς της κανόνες και πρότυπα, μπορεί αντιθέτως να προκαλέσει ασυνέπειες, οι οποίες, σε ένα ειδικό πεδίο —όπως το πολιτικό— εγείρουν ιδιαίτερα προβλήματα σε ό,τι αφορά τις συνέπειες που μπορεί να επιφέρει ένας νεολογισμός.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνοψίζοντας, με την αυξανόμενη διεθνοποίηση της πολιτικής, η μετάφραση γίνεται όλο και πιο σημαντική. Αυτό το κείμενο, παρόλες τις δυσκολίες που παρουσιάστηκαν κατά τη διαδικασία της μετάφρασής του, στάθηκε αφορμή για να έρθω σε επαφή και να αποκτήσω μια ολοκληρωμένη μεταφραστική εμπειρία σε κείμενο πολιτικής φύσης. Ακόμη, απέκτησα μια πιο καθαρή εικόνα των σημείων του πολιτικού κλάδου που με ενδιαφέρουν και με τα οποία θα ήθελα να εξοικειωθώ περισσότερο στο μέλλον.

Για να μεταφραστεί το κείμενο στο σύνολό του με τρόπο αποτελεσματικό και δόκιμο, το οποίο συμπεριλαμβάνει τη σωστή απόδοση του ύφους, της μορφοσύνταξης, αλλά και της ειδικής ορολογίας, πραγματοποιήθηκε μια συνεχής και ενδεδεχής αναζήτηση σε παράλληλα κείμενα και πηγές διαφόρων ειδών, μέχρι να καταλήξω στην καταλληλότερη επιλογή. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κλάδος της πολιτικής που ασχολείται τόσο με εσωτερικά αλλά και εξωτερικά ζητήματα έχει πολλές παραμέτρους και απασχολεί ποικίλους τομείς, θέλησα να συνδράμω στην έρευνα της μετάφρασης του συγκεκριμένου επιστημονικού πεδίου στην ελληνική γλώσσα και να προτείνω τη δική μου προσέγγιση.

Το σύνολο της μεταφραστικής διαδικασίας μου έδωσε τη δυνατότητα να έρθω αντιμέτωπη με πληθώρα μεταφραστικών προβλημάτων, τόσο στο επίπεδο της μετάφρασης γενικότερα, όσο και στο επίπεδο της μετάφρασης ειδικών κειμένων. Ένα εκ των αποτελεσμάτων της παρούσας εργασίας που μπορεί να αποτελέσει βοήθημα σε μελλοντική έρευνα είναι η σύνθεση ενός γλωσσαρίου ορολογίας (βλ. επόμενη ενότητα), το οποίο ίσως συνεισφέρει μελλοντικά στη διερεύνηση της βάσης ορολογίας στα ελληνικά ή ακόμη να αποβεί βοηθητικό σε μελλοντική προσωπική μου χρήση. Συνολικά, με την εκπόνηση αυτής της εργασίας ενίσχυσα τις γνώσεις μου σχετικά με το τί σημαίνει και πώς λειτουργεί μια ολοκληρωμένη μεταφραστική εργασία, πώς πρέπει να προσεγγίσω ένα κείμενο συγκεκριμένου πολιτικού είδους και πώς όλα αυτά που έμαθα και απέκτησα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας συνδυάζονται, ώστε να παραχθεί το βέλτιστο αποτέλεσμα.

ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΟΡΩΝ

accès aux soins	πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη
accès humanitaire	ανθρωπιστική πρόσβαση
accord	συμφωνία
acteur humanitaire	ανθρωπιστικός φορέας
acteur médical	ιατρικός φορέας
action humanitaire	ανθρωπιστική βοήθεια
activités génératrices de revenus	στήριξη προσοδοφόρων δραστηριοτήτων
activités logistiques	δραστηριότητες στον τομέα της εφοδιαστικής
agences humanitaires des Nations unies	ανθρωπιστικές οργανώσεις του ΟΗΕ
agenda « Femmes, paix et sécurité »	πρόγραμμα «Γυναίκες, Ειρήνη και Ασφάλεια»
Aide alimentaire programmée (AAP)	Προγραμματισμένη Επισιτιστική Βοήθεια της Γαλλίας (AAP)
aide humanitaire	ανθρωπιστική βοήθεια
aide publique au développement	επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια
aptitude	επάρκεια
Assemblée générale	Γενική Συνέλευση (του ΟΗΕ)
atrocités de masse	μαζικές θηριωδίες
autonomisation	χειραφέτηση
bailleurs européens	χορηγοί βοήθειας της ΕΕ
bien	αγαθό
bilatéral	διμερές
budget humanitaire de l'Union européenne	προϋπολογισμός ανθρωπιστικής βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης
champ humanitaire	ανθρωπιστικό πεδίο
Charte	Χάρτης
CICR	Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού (ΔΕΕΣ)
civil	άμαχος
coalition	συνασπισμός
coalition d'États	συνασπισμός κρατών
collectivités territoriales	τοπικές και περιφερειακές αρχές
Comité interministériel de l'aide alimentaire (CIAA)	Διυπουργική Επιτροπή Επισιτιστικής Βοήθειας (CIAA)
Comité interministériel de la coopération internationale et du développement (CICID)	Διυπουργική Επιτροπή Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης (CICID)
Comité permanent inter-agences	Μόνιμη Διοργανική Επιτροπή (IASC)
Commission d'enquête internationale indépendante sur la Syrie	Ανεξάρτητη Διεθνής Εξεταστική Επιτροπή για τη Συρία
Commission européenne	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
communauté internationale	διεθνής κοινότητα
Conférence internationale de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge	Διεθνής Διάσκεψη του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου
conflit	σύγκρουση

conflit armé	ένοπλη σύγκρουση
Conseil de sécurité des Nations unies (CSNU)	Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών
Conseil des droits de l'homme (CDH)	Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Conseil européen	Ευρωπαϊκό Συμβούλιο
conseiller	σύμβουλος
conseiller juridique	νομικός σύμβουλος
contributions internationales	διεθνείς συνεισφορές
Convention sur certaines armes classiques (CCAC)	σύμβαση για ορισμένα συμβατικά όπλα (CCW)
Conventions de Genève	Συμβάσεις της Γενεύης
crime	έγκλημα
crime contre l'humanité	έγκλημα κατά της ανθρωπότητας
crime de génocide	γενοκτονία
crime de guerre	έγκλημα πολέμου
crise	κρίση
crise syrienne	κρίση στη Συρία
cyberespace	κυβερνοχώρος
décision	απόφαση
déclaration politique	πολιτική δήλωση
déploiement opérationnel	επιχειρησιακή ανάπτυξη
dialogue humanitaire	ανθρωπιστικός διάλογος
diplomate	διπλωμάτης
diplomatie humanitaire	ανθρωπιστική διπλωματία
discrimination	διάκριση
droit international	διεθνές δίκαιο
droit international des droits de l'homme	διεθνές δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων
droit international humanitaire (DIH)	διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (ΔΑΔ)
droits de l'enfant	δικαιώματα των παιδιών
droits de l'homme	ανθρώπινα δικαιώματα
droits des femmes	δικαιώματα των γυναικών
écosystème français de recherche	γαλλικό οικοσύστημα έρευνας
égalité	ισότητα
égalité entre les femmes et les hommes	ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών
enceinte des Nations unies	φόρουμ των Ηνωμένων Εθνών
enceintes internationales	διεθνή φόρα
enfants soldats	παιδιά-στρατιώτες
engagements internationaux	διεθνείς δεσμεύσεις
enlèvement d'enfants	απαγωγή παιδιών
FAO	Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO)
financement humanitaire	ανθρωπιστική χρηματοδότηση
Fonds d'urgence humanitaire (FUH)	Ανθρωπιστικό Ταμείο Έκτακτης Ανάγκης (HEF)
Fonds de soutien aux victimes de violences ethniques et religieuses	Ταμείο για τη στήριξη θυμάτων εθνοτικής και θρησκευτικής βίας
force conjointe du G5 Sahel	κοινή δύναμη της G5 Σαχέλ
forces armées	ένοπλες δυνάμεις

formations spécialisées	ειδικά μαθήματα εκπαίδευσης
forum des États	φόρουμ των κρατών
Grand Bargain	Μεγάλη Συμφωνία
groupe d'experts gouvernementaux des Nations unies	ομάδα κυβερνητικών εμπειρογνομόνων του ΟΗΕ
hostilités	εχθροπραξίες
humanité	ανθρωπισμός
impartialité	αμεροληψία
impunité	ατιμωρησία
indépendance	ανεξαρτησία
infrastructures de santé	υποδομές υγείας
initiative politique	πολιτική πρωτοβουλία
Institut international de droit humanitaire (IIDH) de San Remo	Διεθνές Ινστιτούτο Ανθρωπιστικού Δικαίου στο Σαν Ρέμο
instrumentalisation	εργαλειοποίηση
intergouvernemental	διακυβερνητικός
législation nationale	εθνική νομοθεσία
mécanisme d'enquête	μηχανισμός διερεύνησης
meurtre	δολοφονία
ministère de l'Europe et des Affaires étrangères	Υπουργείο Ευρωπαϊκών και Εξωτερικών Υποθέσεων
ministère français des Armées	Υπουργείο Άμυνας της Γαλλίας
mise en œuvre opérationnelle	επιχειρησιακή εφαρμογή
mission	αποστολή
missions de formation de l'UE	εκπαιδευτικές αποστολές της ΕΕ
mobilisation	κινητοποίηση
Mouvement international de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge	Διεθνές Κίνημα του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου
multilatéral	πολυμερής
mutilation	ακρωτηριασμός
Nations unies	Ηνωμένα Έθνη, ΟΗΕ
nécessité	αναγκαιότητα
neutralité	ουδετερότητα
occasion du sommet	σύνοδος κορυφής
OCDE	Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ)
officiers	αξιωματικοί
ONG	ΜΚΟ
opération cybernétique	κυβερνοεπιχείρηση
opération EUTM Mali	επιχείρηση EUTM Mali
opération EUTM RCA	επιχείρηση EUTM RCA
opérations de maintien de la paix de l'ONU	ειρηνευτικές επιχειρήσεις του ΟΗΕ
Organisation internationale de la Francophonie	Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας (Organisation internationale de la Francophonie)
organisations internationales	διεθνείς οργανισμοί
partenaire	εταίρος
partenaires de mise en œuvre	εταίροι υλοποίησης

partenariat	σύμπραξη
partenariat humanitaire	ανθρωπιστική εταιρική σχέση
partenariat international contre l'impunité d'utilisation d'armes chimiques	Διεθνής Σύμπραξη κατά της ατιμωρησίας για τη χρήση χημικών όπλων
personnel de santé	υγειονομικό προσωπικό
personnel des Nations unies	προσωπικό των Ηνωμένων Εθνών
personnel humanitaire	προσωπικό ανθρωπιστικής βοήθειας
personnel médical	ιατρικό προσωπικό
politisation	πολιτικοποίηση
pratique opérationnelle	επιχειρησιακή πρακτική
preuves	αποδεικτικά στοιχεία
principe d'humanité	αρχή του ανθρωπισμού
principe de discrimination	αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων
principe de nécessité	αρχή της αναγκαιότητας
principe de proportionnalité	αρχή της αναλογικότητας
principe du consensus	αρχή της συναίνεσης
principes directeurs	κατευθυντήριες αρχές
Principes et Engagements de Paris	Αρχές και Δεσμεύσεις του Παρισιού
principes fondamentaux	θεμελιώδεις αρχές
principes humanitaires	ανθρωπιστικές αρχές
procédures de financement	διαδικασίες χρηματοδότησης
Programme alimentaire mondial	Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα
programmes nationaux de formation	γαλλικά εθνικά προγράμματα κατάρτισης
progrès de l'informatique et des télécommunications	εξελίξεις στον τομέα των πληροφοριών και των τηλεπικοινωνιών
projet de résolution	σχέδιο ψηφίσματος
proportionnalité	αναλογικότητα
protection des civils	προστασία των αμάχων
recours au veto	χρήση του βέτο
recours au viol	βιασμός
recrutement d'enfants	στρατολόγηση παιδιών
règles de comportement	κανόνες συμπεριφοράς
réponse humanitaire	αντιμετώπιση ανθρωπιστικών αναγκών
résolution	ψήφισμα
résolutions humanitaires omnibus	Γενικά ψηφίσματα ανθρωπιστικού χαρακτήρα
respect du DIH	σεβασμός του ΔΑΔ
réunion ministérielle	υπουργική συνάντηση
scène humanitaire	ανθρωπιστική σκηνή
secrétaire général	Γενικός Γραμματέας (του ΟΗΕ)
sécurité	ασφάλεια
sécurité alimentaire	ασφάλεια των τροφίμων
sécurité internationale	διεθνής ασφάλεια
Sommet humanitaire mondial	Παγκόσμια Ανθρωπιστική Διάσκεψη Κορυφής
stratégie	στρατηγική
système humanitaire	ανθρωπιστικό σύστημα
systèmes d'armes létaux autonomes (SALA)	φονικά αυτόνομα οπλικά συστήματα

tactique de guerre	πολεμική τακτική
théâtres d'opérations extérieures	θέατρα εξωτερικών επιχειρήσεων
transferts monétaires	νομισματικές μεταβιβάσεις
unités de police	αστυνομικές μονάδες
UNRWA	Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA)
veto	βέτο
viabilité	βιωσιμότητα
victime	θύμα
victimes civiles	άμαχοι θύματα
violation	παραβίαση
violation flagrante	κατάφωρη παραβίαση
violation grave	σοβαρή παραβίαση
violences	βία
violences sexuelles	σεξουαλική βία

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

- Κεραμίδας, Σ. Γ. (2015). *Ζητήματα ορολογίας στην τεχνική μετάφραση*. Αθήνα: Δίαυλος.
- Biel, Ł. (2018). Genre analysis and translation. Στο K. Malmkjær, *The Routledge Handbook of Translation Studies and Linguistics* (σσ. 151-164). London: Routledge.
- Gémar, J.-C. (1995). *Traduire ou l'art d'interpréter. Langue, droit et société: éléments de jurilinguistique*. (Τόμ. 2). Québec: Presses de l'Université du Québec.
- Gholami, M. (2009). Translation of political texts in the press. *Iranian Translation Studies Journal*, 11-28.
- Hatim, B., & Munday, J. (2004). *Translation. An advanced resource book*. London: Routledge.
- Munday, J. (2002). *Μεταφραστικές σπουδές. Θεωρίες και εφαρμογές*. Αθήνα: Μεταίχμιο.
- Munday, J. (2009). *The Routledge Companion to Translation Studies*. London: Routledge.
- Schäffner, C. (1997). Strategies of Translating Political Texts. Στο A. Trosborg, *Text typology and translation* (Τόμ. 26, σσ. 119-143). Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
- Tymoczko, M. (2000). Translation and Political Engagement. Activism, Social Change and the Role of Translation in Geopolitical Shifts. *The Translator*, 23-47.
- Viezzi, M. (2013). Simultaneous and consecutive interpreting (non-conference settings). Στο C. Millán, & F. Bartrina, *The Routledge Handbook of Translation Studies* (σσ. 377-388). London: Routledge.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Aide alimentaire programmée (AAP) – Προγραμματισμένη Επισιτιστική Βοήθεια της Γαλλίας (AAP): Το AAP είναι το γαλλικό μέσο αντιμετώπισης καταστάσεων σοβαρής και χρόνιας επισιτιστικής και διατροφικής ανασφάλειας.

CICR – ΔΕΕΣ: Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού.

Comité interministériel de la coopération internationale et du développement (CICID) – Διυπουργική Επιτροπή Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης (CICID): Η Διυπουργική Επιτροπή Διεθνούς Συνεργασίας και Ανάπτυξης (CICID) είναι το κύριο συντονιστικό όργανο του γαλλικού οικοσυστήματος της δημόσιας αναπτυξιακής βοήθειας. Υπό την εποπτεία του Πρωθυπουργού της Γαλλίας, καθορίζει τους στρατηγικούς προσανατολισμούς της.

Droit international humanitaire (DIH) – Διεθνές ανθρώπινο δίκαιο (ΔΑΔ): Το διεθνές ανθρώπινο δίκαιο (ΔΑΔ) είναι ένα σύνολο κανόνων που, για ανθρωπιστικούς λόγους, επιδιώκει να περιορίσει τις επιπτώσεις των ένοπλων συγκρούσεων. Προστατεύει τα άτομα που δεν συμμετέχουν ή δεν συμμετέχουν πλέον στις μάχες και περιορίζει τα μέσα και τις μεθόδους πολέμου.

FAO: Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών.

UNRWA: Υπηρεσία Αρωγής και Έργων των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες της Παλαιστίνης στην Εγγύς Ανατολή.